Doğan Kardeş

Sayı : 11
9 Ocak 1967
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

DENİZ EJDERİ

1

BUNDAN YÜZYIL SONRA, 2066 YILINDAYIZ. YENİ BİR SAVAŞ TEHLİKESİ VAR: DENİZ altındaki bir ülkenin acaip yaratıkları yeryüzü insanlarına karşı savaşa hazırlanıyorlar... bütün dünya milletleri buna karşı birleşmişler, ordular, donanmalar kurmuşlardır. bir gün dünya deniz kuvvetleri genel karargâhı denizkentte, 14 numaralı güvenlik konseyi önünde.

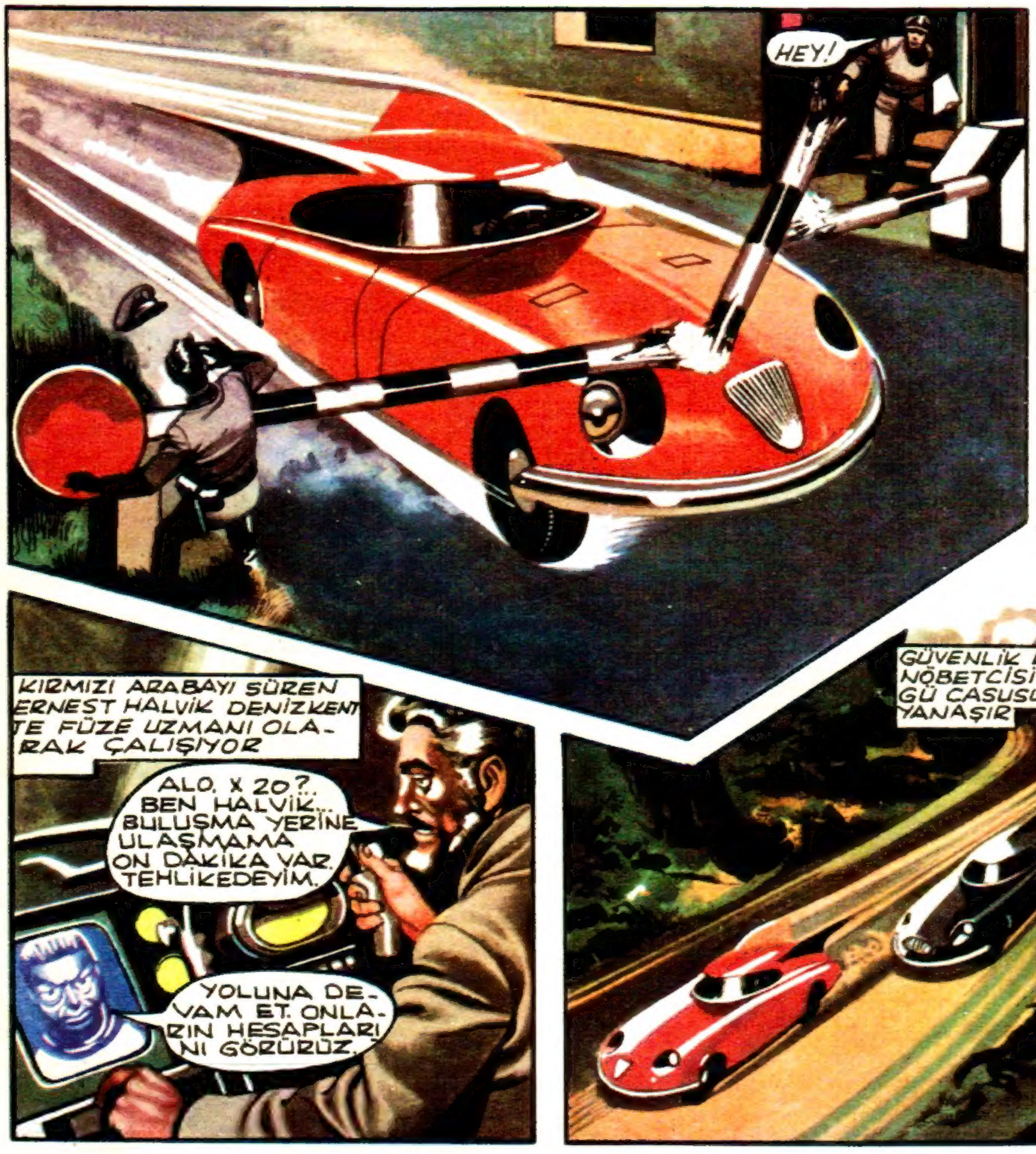

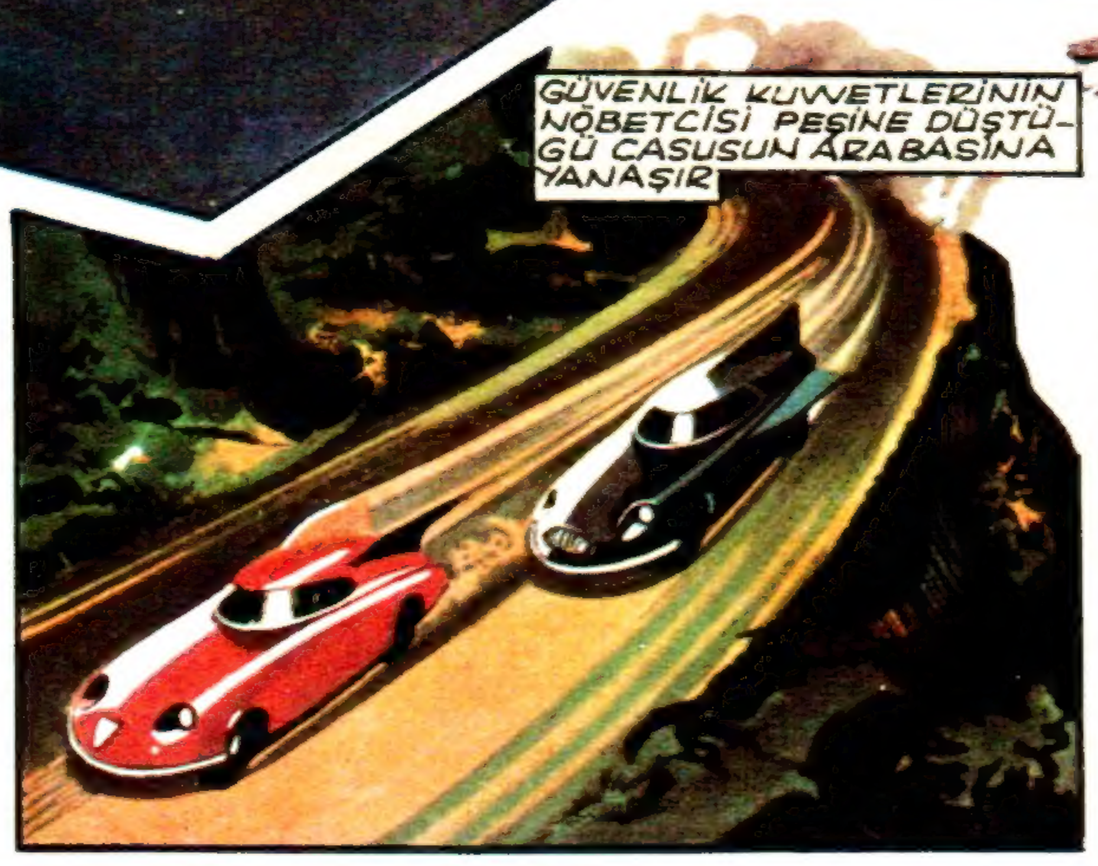

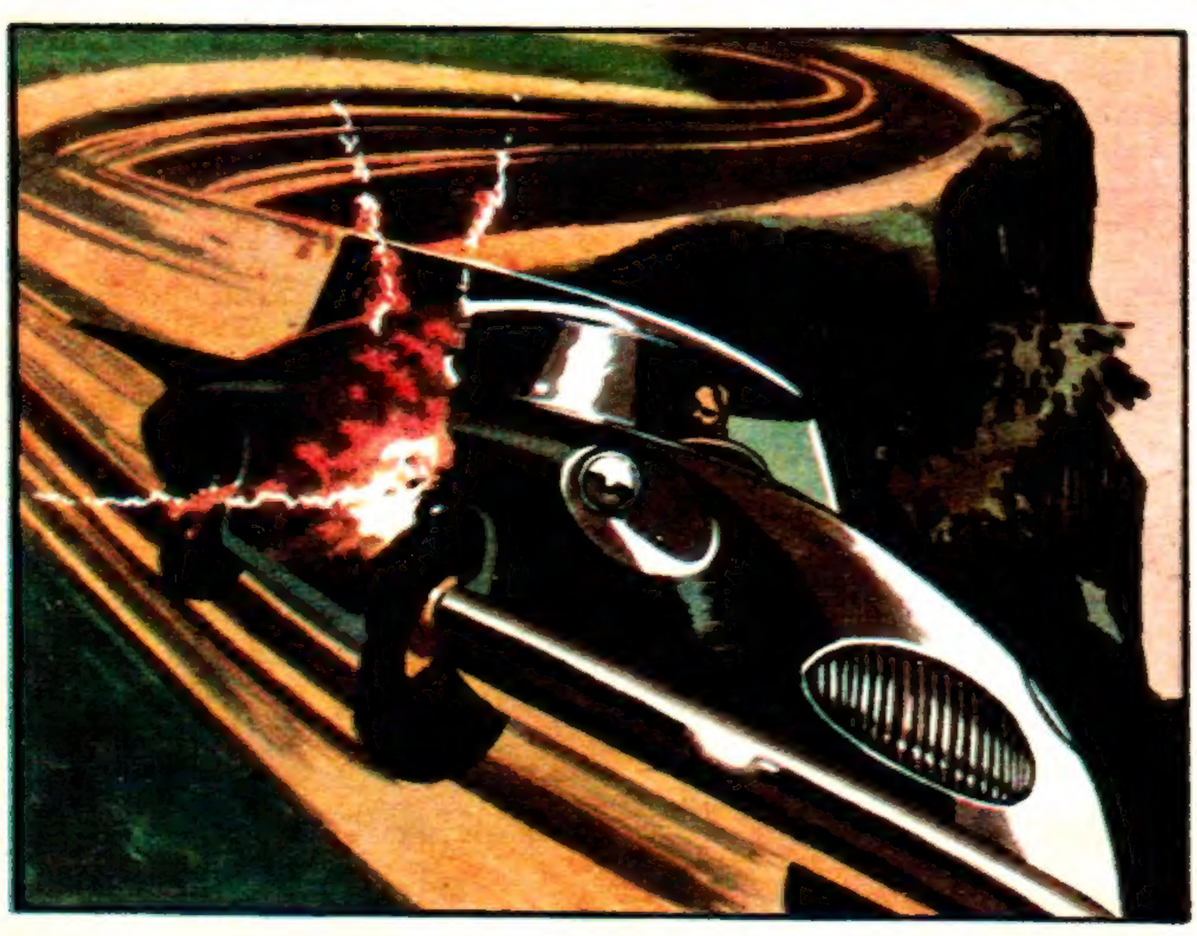

(Devamı son sayfada

652

Çocuğunuzu para biriktirmeye
alıştırmak için
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın
İkramiyeli Aile Cüzdanını
deneyiniz.

(REKLÂMCILIK 4601) — 15

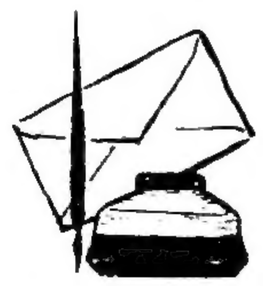

OKUYUCU MEKTUPLARI

Alâettin Akyürek — Ordu: Ordu Lisesi, 6 Fen sınıfında öğrenci olan bu kardeşimizin mektubunu aynen yayınlıyoruz:

«İlkokulun ikinci sınıfına giden bir erkek kardeşim var. Geçen gün derste uzaydan söz açılmış. Kardeşim de bir astronot gibi konuşmaya başlamış. Daha da ileri giderek, Uranus gezegenini «Ateştop»un fethettiğini söylemiş. Çocuğun en ileri konularda bu derece haberi olması öğretmeni şaşırtmış. Öğretmen:

— «İlhan, bunu sen nereden öğrendin?» diye sorunca, bizimki kurula kurula cevap vermiş:

— «Doğan Kardeş'ten!..»

Mathilde Hafliger — İsviçre: Dergimiz hakkındaki düşüncelerinize çok teşekkür ederim. Almanca, Fransızca, İngilizce bildiğinizi, şimdi de Türkçe öğrenmekte olduğunuzu yazıyorsunuz. Bu yüzden sizi bütün yüreğimle kutlarım.

Dileğinizi pek yakında yerine getirmek ümidiyle...

Betigül İmre, Hâle Kutlay — Ankara: Örnek olarak gönderdiğiniz çeviri masallar, dergimizde yayınlanamıyacak kadar uzun. Özellikle «Sir William ve Kurt», bir kitap olabilecek boyda. Oysa biz, okuyucu kardeşlerimizin ilgisini dağıtmamak için, tefrikadan çok, bir sayıda sonuçlanan, hareketli yazılara yer vermek durumundayız. Bu bakımdan dergimiz için yapacağınız çeviriler (hikâye, masal ve fıkralar, bilgi, eğlence ve bilmece yazıları olabilir) 2,5 daktilo sayfasını geçmemeli; ayrıca, daha sade bir Türkçeyle ve kısa cümlelerle kaleme alınmalıdır.

Yazılarınızı bekler, başarılar dilerim.

Şu garip dünya

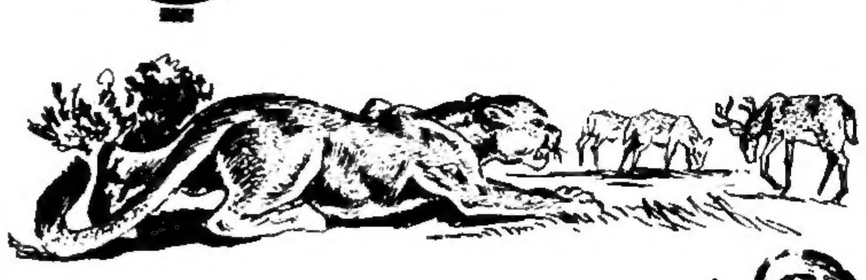

PANTER BAZAN DERİSİNİN RENGİNDEN FAYDALANIP BEYAZ KUYRUKLU GEYİK AVINA ÇIKAR.

PANTER İLE BEYAZ KUYRUKLU GEYİĞİN RENKLERİ BİRBİRİNE ÇOK BENZEDİĞİ İÇİN PANTERİN AVINI YAKALAMASI ÇOK KOLAY OLUR.

GEYİKLER ARALARINA GİREN YABANCIYI SEÇİNCEYE KADAR İŞ İŞTEN GEÇER...

SEYCHELLES CEVİZİ DÜNYANIN EN BÜYÜK TOHUMUDUR. SEKSEN KİLO AĞIRLIKTA OLANLARI VARDIR.

BU TOHUMLARIN AĞACI BİR PALMİYE ÇEŞİDİDİR VE YALNIZ HİNT OKYANUSUNDAKİ KÜÇÜK BİR ADALAR GRUBUNDA BULUNUR.

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
9 Ocak 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 573-11

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Bu sayıda mes'ul Yazı İşleri Müdürü:
ORHAN TERCAN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul**
★ **Posta Kutusu: 1146 - İst.**
★ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56**
★ Muhasebe Tel.: **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ★ Altı aylık: **12,5 TL.** ★ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ★ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ★ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ★ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	**1500 TL.**
3/4 sayfa	**1100 TL.**
1/2 sayfa	**900 TL.**
1/3 sayfa	**600 TL.**
1/4 sayfa	**500 TL.**

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

KUZEY YARIMKÜREDE KIŞ
GÜNEY YARIMKÜREDE YAZ

Yurdumuzun da içinde bulunduğu Kuzey yarımkürede kış bütün şiddetiyle devam ederken, Güney yarımkürede çocuklar tatillerini plâjlarda geçiriyorlar. Bu belki insana yazın özlemini çektirir ama kışın da kendine göre bir özelliği vardır: Kar. Gerçekten de güneşli kış günlerinde karda kızakla kaymak kadar eğlenceli birşey yoktur. İşte bu zevkten gereği kadar yararlanmak isteyen iki kız sıkı sıkı giyinmişler ve kızaklarıyle kayıyorlar (üstte). Buna pek cesaret edemeyen bir küçük de karda rahatça yürüyebilmek için ayaklarına raketlerini takıyor. Avustralya'lı küçükler ise anneleriyle denizin zevkini çıkarırlarken (ortada solda), Yeni Zelanda'lı iki kız da küçük kardeşleriyle kumda eğleniyorlar (altta).

SULTANAHMET İLKOKULU

Adını tarihî bir semtten alan bu öğrenim yuvası 1935 yılında kurulmuş.

Sultanahmet, güzel İstanbul'umuzun en eski ve ünlü semtlerinden biridir. Burada, Bizans ve Osmanlı uygarlıklarının en üstün yapıları birbirleriyle sanki yarışa çıkmışlardır. Bir yanda dev Ayasofya, öbür yanda pırıl pırıl Sultanahmet Camii... Ve onların çevresine serpilmiş irili ufaklı başka camiler, başka eserler... Saraylar, sebiller, çeşmeler, sarnıçlar, hamamlar... Sonra 3500 yıllık Dikili Taş... Kısacası Sultanahmet'in taşı toprağı tarihtir.

İşte bu hafta da, adını yukarıdaki semtten alan eski bir öğrenim yuvamızı gezeceğiz. 1932'de kurulmuş ve şimdi 35 yaşında olan Sultanahmet İlkokulu'nu...

Sultanahmet İlkokulu, Sultanahmet meydanına çıkan Ticarethane Sokağı'nda, sarı badanalı, büyücek ve eskice bir yapı. Sokak üzerindeki demir parmaklıklı kapıdan girince, okulu çepçevre saran, iç açıcı bir bahçedesiniz. Şehrin bu sıkışık bölümünde, çocukların diledikleri gibi koşup oynayabilecekleri, böylesine geniş, ağaçlık ve temiz havalı bir alan bulmak zor doğrusu. Bu yüzden olmalı ki, çevrenin öğrencileri yakınlarındaki birçok okulu bırakıp buraya akın ediyorlar. Sultanahmet İlkokulunun 16 sınıfında, bugün, 311'i kız olmak üzere tam 658 kardeşimiz okuyor.

Okulumuzun giriş salonuna ayak basıyoruz. Tam karşımıza gelen duvar baştanbaşa kırmızıya boyanmış; üzerinde de şunlar yazılı:

«Andiçtik Ata'm gitmeye gösterdiğin izden Ruhun tutacaktır bizi her gün elimizden»

Bu sözler aklımıza Büyük Önder'imizin ünlü cümlesini getiriyor:

«Hayatta en hakikî mürşit ilimdir.»

Atatürk bu sözleriyle, yaşamamız boyunca bize en doğru yolu gösterecek olan şeyin bilim olduğunu belirtmişti. Bilimin en büyük aracı ise kitaptır.

Bizler de her yıl 18-23 Kasım arasını «Kitap Haftası» olarak kutluyoruz. Dolayısile şimdi yapacağımız röportaj, «kitap» konusunu işleyen bir sınıfla olacak.

★

3-C'deyiz. Öğretmenimiz Zekiye Olçum'un yönettiği «Kitap Üzerine Tartışma»mıza başlıyoruz. Önce Mehmet Türkân kardeşimiz bize kitabın bir tanımını yapıyor:

— «Kitap, elle yazılmış ya da makinede basılmış yaprakların dikilip ciltlenerek bir araya getirilmesiyle ortaya çıkan yazı destesidir.»

İbrahim Tütüncüoğlu kardeşimiz de kitabı bir başka açıdan ele alıyor:

— «Kitap, bize bilgi ve kültür veren, yerine göre bizi eğlendiren bir okuma aracıdır.»

Hepimiz biliriz ki insanlık tarihi yazıyle başlar. Kitap ise uygarlığın temel taşıdır. Öyleyse aklımıza şu soru geliyor:

— «Kitap nasıl doğmuştur?»

Bunun cevabını Nimet Ekinci kardeşimizden dinleyelim:

— «İlk çağlarda insanlar yazılarını ve resimlerini taş, maden gibi sert maddeler üzerine hazırlardı. Daha sonra tahta ve kil tabakası gibi yumuşak malzeme kullandılar. Eski Çinliler ipekli kumaş üzerine yazarlardı. Bilinen ilk kitaplar ise bundan 4500-5000 yıl öncesine, eski Mısır'lılara aittir. Eski Mısırlı'lar, hiyeroglif denilen resimlerden meydana gelmiş yazılarını, papirüs adı verilen

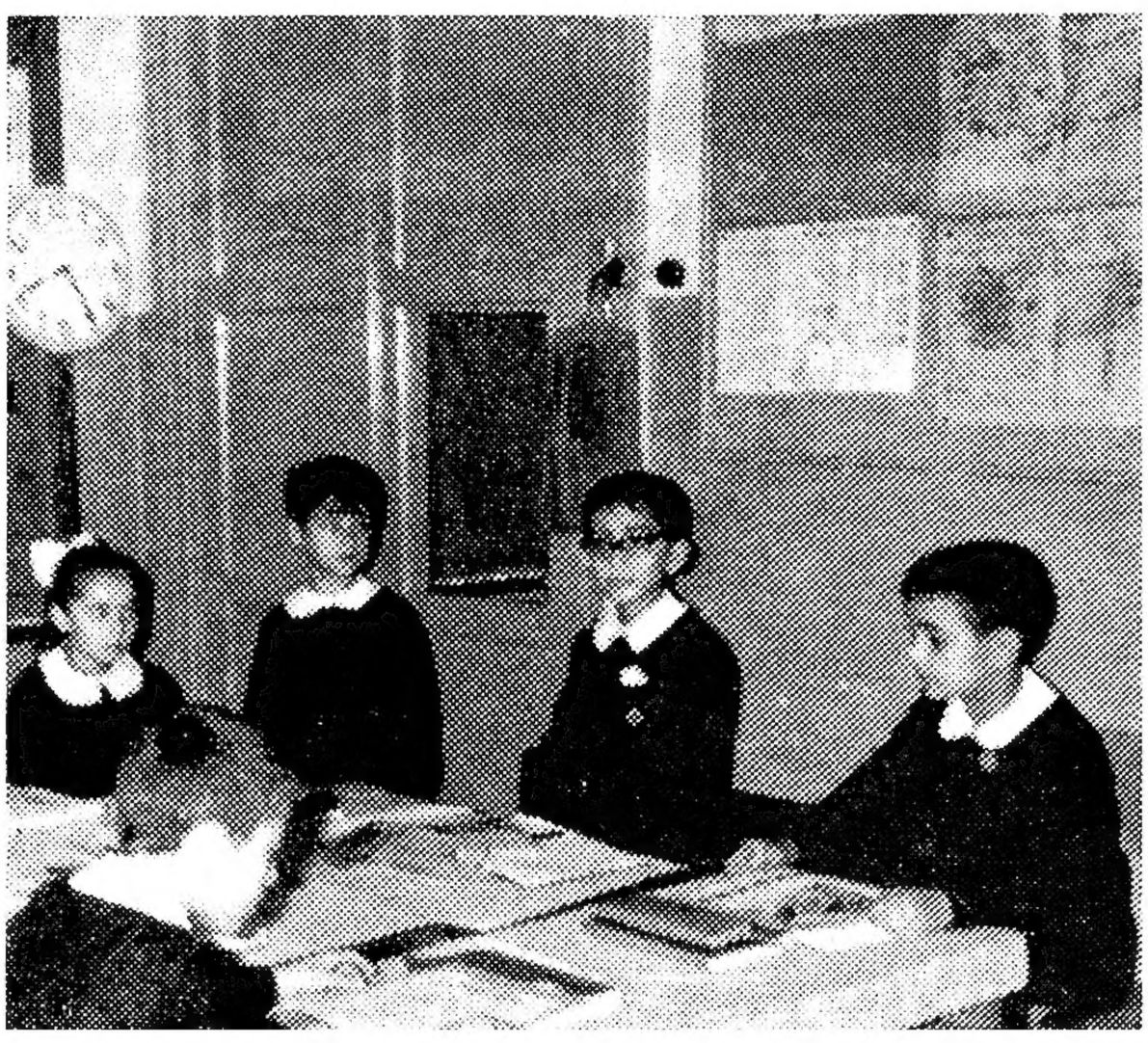

İKİ KARDEŞ YANYANA — 3-C'li kardeşlerimiziden Sarp Herkmen (ayakta, solda) ve İbrahim Tütüncüoğlu kardeşlerimiz, «Kitap Haftası»yle ilgili sorularımızı ce- →

lin Korosu», okullarına gelen Doğan Kardeş'i en güzel şarkılarıyle uğurluyor...

★

ve bir bitkiden yapılan tabakalar üzerine yazarlardı.»

Soru soruyu açıyor:

— «Kitapçılığın ilerlemesinde çok büyük payı olan buluşlar nelerdir?»

İzzet Demirkan söz alıyor :

— «Birincisi kâğıttır. Kâğıt, başta ağaç olmak üzere çeşitli bitkisel maddelerin hamur haline getirildikten sonra yufka gibi açılıp kurutulmasıyle elde edilen ince yapraklara denir. İlk kâğıdı Eski Yunan'lılar ve Roma'lılar keçi dersinden elde etmişlerdi. Sonraları bu iş için pamuk ve keten paçavralar kullanılmaya başladı. Odundan kâğıt yapımına 19'uncu yüzyılda geçildi. İkinci buluş...

— «İkinci buluşu da bir başkası söylesin. Meselâ şu durmadan parmağını kaldıran kardeşimiz... Sarp Herkmen.»

Sarp Herkmen:

— «Ortaçağda kitaplar elle yazılırdı. Bu iş hem çok zor oluyor, hem de pahalıya çıkıyordu. 15'inci yüzyılın ortalarında Gutenberg ilk baskı makinesini ve harf kalıplarını yaptı. Bu buluş kitapçılığa büyük yenilikler getirdi. Daha sonra matbaacılık hızla gelişti. Günümüzde kitap, bilim ve uygarlığın temel taşı ve insanların en yakın arkadaşı olmuştur.»

— «Şimdi gelelim kitap üzerine söylenmiş güzel sözlere... Bakalım bu konuda da kimler konuşacak?..»

Gönül Ok:

— «Kitapsız yaşamak, kör, dilsiz ve sağır yaşamakla birdir.»

Birol Dizelkonca:

— «Kitap, silâhtan daha güçlüdür.»

Abdullah Yeşin:

— «Kitap, kaybolmuş bilgilerin anahtarıdır.»

Meral Çilingiroğlu:

— «Kitaplar, hiç solmayacak bitkilerdir.»

Tanju Pazarcık:

— «Yasalar ölür, kitaplar ölmez.»

Semra Akdemir:

— «Kitap, hiç aldatmayan bir arkadaştır.»

Ders sona ermese bu sözlere daha nice güzellerini ekleyebilirdik. Kitapsever kardeşlerimizden en iyi duygular ve dileklerle ayrılıyoruz.

↑ **NAMIK KARDEŞ'İN KÖŞESİ** — Sultanahmet İlkokulu 4-C öğrencilerinden bir kümeyi Türkçe dersinde görüyorsunuz...

ÖRNEK BİR TARTIŞMA — 3-C sınıfında, Gönül Ak ve Serhad Yalçın adlı kardeşlerimiz (ayaktakiler), kitapla ilgili bir konuda kardeş kardeş tartışırlarken... ↓

PARA BİRİKTİRME FONU

Doğan Kardeş'in kardeşleri arasında düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI** geniş bir ilgi görmektedir. Üç ay süre ile her ay 10 okuyucusuna **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nda 500'er liralık **PARA BİRİKTİRME FONU** açan Doğan Kardeş'in bu müsabakasının 2. tertip kur'asına 10 binlerce kardeşimiz katılmıştır.

İkinci tertip kur'ada kazananları önümüzdeki sayı bildireceğiz. Gene önümüzdeki sayı 3. tertibin yeşil renkli son kuponunu yayımlayacağız.

«PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI» nın 3. tertip kur'asına katılabilmek için Doğan Kardeş'in son sayfasında yayımlanan yeşil renkli müsabaka kuponlarının 1, 2, 3 ve 4 numaralısını bir arada ve zarf içerisinde şu adrese göndermek kâfidir:

«DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ

Para Biriktirme Fonu Müsabakası» Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 — İSTANBUL

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

2

TARZAN ORMANDA DOLAŞIRKEN BİR YERLİ ÇOCUKTAN KÖYLERİNİ CİNLERİN BASTIĞINI, CANAVAR KÖPEKLERİN ETRAFI SARDIĞINI ÖĞRENİR.
O SIRADA BU KÖPEKLERDEN BİRİ ONA SALDIRIR.

GELİYORUM TARZAN. ŞİMDİ ONU ÖLDÜRÜRÜM!

JOHN CELARDO

ÖLDÜRME ZAVALLIYI. GÖZLERİNE BAK. BUNU DA BÜYÜLEMİŞLER

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

TARZAN SURAYA BAK! BEYAZ KADIN!.. KÖPEKTEN KURTULSAN BİLE O SENİ ÖLDÜRECEK!..

9-15 8470

BEYAZ KADIN NİŞAN ALIP KÖPEĞE ATEŞ ETTİ

DAN!

CANAVAR KÖPEK BİRDEN SAKİNLEŞTİ VE TARZAN'I BIRAKTI

TARZAN'LA BUNJO, HAYRET İÇİNDE BAKAKALDILAR.

9-16 8471

BAK TARZAN BEYAZ KADIN DA GİTMİŞ.

EVET AMA ONU YİNE GÖRECEĞİZ ZANNEDİYORUM

JOHN CELARDO

BEYAZ KADIN BİR SİHİRBAZ TARZAN. KÖPEĞE ATEŞ EDİNCE, CANAVAR KÖPEK KUZU GİBİ OLDU.

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

HAYIR BUNJO, SİHİRBAZLIK DEĞİL BU...

BU İŞİN ALTINDA BAŞKA BİR İŞ VAR.

9-17 8472

HAYDİ GEL ŞU SENİN MENKİ KABİLESİNİ ARAYALIM.

KORKUYORUM. VADİYİ CİNLER SARDI GİBİ GELİYOR BANA.

KORKMA NE SİHİRBAZ NE DE CİN İŞİ BU. YAKINDA BÜTÜN BUNLARIN NASIL OLDUĞUNU GÖRÜCEZ.

ŞURAYA BAK!

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

O CANAVA KÖPEKLER, BİZİM KABİLENİN ADAMLARINA TEKRAR SALDIRMIŞLAR!

JOHN CELARDO

9-19 8473

BAK İŞTE BABAMIN BAŞKANLIK BAŞLIĞI BABAM NEREDE ACABA ?

SAKİN OL BUNJO.

JOHN CELARDO

BURADA BİR DÖĞÜŞ OLMUŞ, AMA KAN İZİ YOK.

O HALDE BABAMI DA BÜYÜLEDİLER.

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

HAYIR. BABAN KAZTA CESUR BİR ADAMDI. ONLARA KOLAY TESLİM OLMAZ SANIRIM. ONU ARAMALIYIZ

BENDE BAŞLIĞINI ALAYIM.

9.20
8474

BAK İŞTE AYAK İZLERİ. NİHAYET KABİLEYİ BULDUK GALİBA...

İŞTE ŞU KARŞIKI MEYDANLIKTALAR.

KOCA KABİLEDEN KALA KALA BİR AVUÇ İNSAN KALMIŞ.

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

ÜZÜLME BUNJO, YENİDEN TOPLANIR KOCA KABİLE OLURSUNUZ.

JOHN CELARDO

9.21
8475

BABAM KAYBOLDUĞUNA GÖRE, SEN VANABİ, ARTIK BU KABİLENİN BAŞKANI OLACAKSIN.

BAŞKAN KAZTA'NIN OĞLU NE DERSE O BENİM İÇİN BİR EMİRDİR.

JOHN CELARDO

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

TARZAN BİZİ, BAŞIMIZA GELEN FELÂKETLERDEN KURTARACAK. ONU DİNLEMENİZİ İSTİYORUM.

9-22
8476

ŞİMDİ BUNJO, VANABİ VE BEN VÂDİYİ DOLAŞMAYA ÇIKACAĞIZ.

GERİ KALANLAR DA CİVARDAKİ MAĞARADA SAKLANSINLAR.

TARZAN!!

JOHN CELARDO

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

NİBA ŞU AĞACIN ÖNÜN DE DURUYORDU... KAYBOLDU!..

9-23
8477

HADİ GELİN BENİMLE. ARAŞTIRMAYA ÇIKIYORUZ.

DUR BİR DAKKA!

KAYBEDECEK VAKTİMİZ YOK

EVET AMA.. CANAVAR KÖPEKLERİ UNUTUYORSUN.

JOHN CELARDO

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1966 by United Feature Syndicate, Inc.

BİZİM KÖY VE VÂDİ ONLARLA SARILI.

ONLARA GÖRÜNMEDEN GEÇECEK BİR YOL BULURUZ ELBET

Arkası Var

İki kardeş dizlerine kadar suya girerek kendilerine yaklaşmakta olan şişeye doğru yürüdüler.

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Denizden Gelen S. O. S.

Birden esen bir rüzgâr, ardından da top gibi patlıyan bir ses, iki kardeşi de oldukları yere mıhladı.

Yazan: M. A. Kayabal

O gün, Selda ve kardeşi Cengiz yaz tatillerini geçirdikleri Karadeniz'in kıyı kasabasında denizden alabildiğine yararlanmaya kararlıydılar. Öğleden sonra hemen kıyıya indiler. Sulara kadar uzanıp, türlü türlü deniz hayvanlarının kabuklarını, istridyeleri toplamaya başladılar.

Selda sarı bukleli saçlarını sallayarak:

— «Babam bizi bugün bırakmayacak diye ödüm patlıyordu,» dedi. «Annem iki kardeşin kaybolduklarını gazetede okumuştu ya. Ben, bizi de bırakmazlar diye korkmuştum.»

Cengiz yerden bir çakıl taşı alırken: «Bulunur onlar,» dedi. Sonra ilerde, sular üzerinde seke seke giden bir şişeyi göstererek, «Gel bakalım, önce şişeye kim taş isabet ettirecek,» diye seslendi.

Hemen arkasından da elindeki çakıl taşını şişeye doğru salladı. Eğilip kumlar arasından bir taş daha alırken, Selda kolunu yakaladı.

— «Dur Cengiz.» dedi. «Kırmayalım şişeyi. Bak, dalgalar onu kıyıya sürüklüyor. Kimbilir, belki de batan bir geminin tayfaları denize atmışlardır...»

Cengiz birşey söylemedi, ama şişeyi taşlamaktan da caydı. Küçük dalgaların üzerinde kendilerine doğru yaklaşmasını bekledi. Sonra iki kardeş dizlerine kadar suya girdiler. Cengiz şişeyi yakaladı ve «Galiba, bu bir bira şişesi» dedi. «İçinde de hiçbir şey yok.»

— «Var, var! Dibinde bir şey var,» diye Selda ayak diredi. Ve uzanıp kardeşinin elinden şişeyi kaptı.

Cengiz şişeyi tekrar kapıp: «Doğru,» diye heyecanla seslendi. «İçinde bir şey var.»

İki kardeş şişenin içindeki kâğıdı çıkarmak için hayli uğraştılar. Çünkü deniz suyu mantarını iyice şişirmişti. Önce zorlukla çekip onu çıkardılar. Sonra da kâğıt parçasını silkeleyerek kumsalın üzerine düşürdüler. Ufak kâğıdı açıp heyecanla bakan Selda:

— «Kurşun kalemle yazılmış birkaç kelime var, ama ben 'biz'den başka bir şey okuyamıyorum,» dedi.

Cengiz, kardeşini küçük gören bir tavırla kâğıdı alıp güneşe tuttu. Herhalde ucu pek az kalmış bir kalem kullanılmıştı ki, kâğıdın üzerinde sert izler görünüyordu. Zor da olsa beraberce şunları okumayı başardılar:

«Biz kayalıktaki eski evde kapalı kaldık. İmdat!»

Cengiz korkuyla açılan gözleriyle kardeşine baktı.

— «Haklıymışsın, imdat istiyorlar,» dedi. «Kimbilir ne zor durumdalar.»

İkisi de şaşkın şaşkın bakışıyorlardı. Ne tuhaf bir şeydi bu... Denizden bir «S.O.S.» çıkagelmişti. Şimdiye kadar kitaplarda böyle çok şeyler okumuşlardı, ama başlarına hiç gelmemişti.

Cengiz başını on metre kadar ilerdeki kayalıklara kaldırarak:

— «Acaba hangi ev?» diye sordu.

— «Saçmalama,» diye Cengiz cevap verdi. «Şişenin bu kayalıktan atıldığını nereden biliyorsun? Kimbilir, belki de kilometrelerce uzaktan geliyordur.»

— «Hiç öyle şey olur mu? Bu, Tekel'in bira şişelerinden.»

Cengiz bu sefer kızkardeşinin görüşüne karşı çıkamadı. O da başını kayalıklara kaldırdığında yüzü heyecandan kıpkırmızı olmuştu. Bu, bir şaka da olabilirdi. Ama ya gerçekten imdat isteyen birileri varsa?.. Cengiz:

— «Yukarda hep yeni villâlar var,» dedi. «Ama koyun öbür ucunda, burun tarafında, eski bir Fener binası görmüştük. Hani geçen gün annemle ve babamla dolaşmaya çıktığımızda... Bu şişe oradan atılmış olabilir...»

— «Rüzgâr da bütün gece o yönden esti,» diye Selda tamamladı. «Galiba haklısın. Öyleyse şimdi ne yapacağız? Polise mi haber versek, yoksa babama mı söylesek?..

Uzaktan eski Fener'in kulesini de görebiliyorlardı.

Cengiz bir süre düşündükten sonra:

— «Polise söylesek, inanmaz,» dedi. «Annemle babam da şehre indiler. Akşam olmadan dönmezler. Haydi, gel gidip biz bakalım.»

★

İki kardeş kasabayı bir uçtan öbür uca geçip, kayalık tepeye tırmanmaya başladıkları zaman, gökyüzünü de yağmur bulutları kaplamaya başlamıştı.

Üstelik tuttukları yol da pek az kullanılan biçimsiz bir patikaydı.

Tepeye ulaştıkları zaman, rüzgâr iyiden iyiye hızlanmıştı.

Selda yarı titrek bir sesle:

— «Yağmur başlamadan dönsek, iyi olacak,» dedi.

Ama Cengiz ısrar ediyordu:

— «Canım, içeriye bir göz atmak beş dakika bile sürmez.»

Önden o yürüdü ve binanın çevresindeki dikenli tellerin ezilmiş bir yerinden içeri

PLÂKALI KÖPEKLER

Avustralya'nın Perth şehri yakınındaki bir kasabada bütün köpeklerin birer tasması, tasmalarında da birer defteri bulunurdu. Köpeklerden vergi alan belediye, bu deftere bakarak sahibinin vergiyi ödeyip ödemediğini kontrol edebilirdi. Ama bazı köpeklerin belediye memurlarını yanlarına yaklaştırmamaları üzerine belediye de bu defter tutma usulünden vazgeçti.

kaydılar. Şimdi adam boyu yabanî otların sardığı bahçedeydiler. Birden esen bir rüzgâr, ardından da top gibi patlayan bir ses, iki kardeşi de oldukları yere mıhladı.

Selda dehşetle kardeşinin elini tuttu.

— «Korkma, bir kapı çarptı,» diye Cengiz kardeşine cesaret vermek istedi.

Binanın kapısına varıp da, açık olduğunu görünce, ikisi de kararsız kaldılar. Cengiz sesinin var gücüyle başını uzatıp seslendi:

— «Hey, içerde kimse var mı?..»

Ama deli gibi esen rüzgâr sesini alıp götürdü sanki. Bu sırada ilk iri yağmur taneleri de düşmeye başlamıştı.

Cengiz kardeşinin elinden tutup içeri çekti:

— «Gel, hiç olmazsa bir çatı altına sığınalım,» dedi.

Açık pencerelerden giren rüzgâr binanın içinde ıslıklar çalıyordu. Artık geri dönmelerine de imkân yoktu.

İlerde tahta bir kapının önüne kumlar yığılmıştı. Yukarı doğru uzanan merdivenlerde de kumlar vardı.

Selda buraya bakıp:

— «Gördün mü?» diye kardeşine gösterdi. «Yerde ayak izleri var.»

Gerçekten de Fener'in kulesine çıkan merdivenlerden yukarı doğru uzanan ayak izleri vardı. Hiç biri de geri dönmemişti. Cengiz:

— «Tamam,» dedi. «Biri yukardaki kuleye çıkmış olmalı.»

Etraf göz gözü görmeyecek kadar karanlıktı. İki kardeş elele tutuşup tırmanırlarken, rüzgârın feneri yıkacağını sanıyorlardı. İşte tam bu sırada Selda'nın ayağı yuvarlak bir cisme takıldı. Az daha düşüp yuvarlanacaktı. Eğilip eline aldığı zaman, bunun bir kapı tokmağı olduğunu gördü.

★

Cengiz kardeşinin elinden tokmağı alıp şöyle bir tarttı. Sonra:

— «Şimdi her şeyi anladım,» dedi. «Yukarıda bir kapı olmalı. Bu da onun tokmağı. Yani içerde biri kaldıysa, bulunduğu yerden kapıyı açmasına imkân yok demektir...»

Aynı ânda ikisi de,

— «İmdat!.. Kurtarın bizi! İçeride kapalı kaldık, imdat!» sesleri duydular. Karanlıkta düşmemek için ayaklarıyle yoklaya yoklaya merdivenleri çıktılar. Son basamağı çıkar çıkmaz büyük bir kapıyle karşılaştılar. Seslerin bu kapının ardından geldiği anlaşılıyordu.

İçine bir ürkeklik gelmiş olan kız kardeşi kendisini geri çekmeye çalıştığı halde, Cengiz tokmağın boş deliğinden sızan ışığı gördü ve titreyen elleriyle tokmağı yerine sokup, çevirdi. Kapı âni bir cereyanla açılıp, hızla arkaya çarptı. Dört tarafı pencerelerle çevrili, geniş bir odaydı burası.

Odanın orta yerinde iki küçük erkek çocuğu birbirlerine sarılmışlar, soğuk ve açlıktan bitkin, titreşiyorlardı. Nihayet biri konuşacak gücü kendisinde bulup:

— «Hele şükür gelebildiniz,» dedi. «İçecek bir şeyiniz var mı yanınızda? Kemal'le beraber evvelki gün buraya geldiğimiz zaman yanımızda bir şişe suyumuz vardı, ama bitirince içine bir imdat mesajı koyup, onu denize attık. Bir işe yaramayacağını biliyorduk bunun, ama yapacak başka şeyimiz yoktu ki. Artık burada açlık ve soğuktan ölmeyi bile düşünmeye başlamıştık.» Artık korkusunu yenmiş olan Selda da:

— «Vah zavallılar,» dedi. «Siz kaybolan iki kardeşsiniz galiba. Biz şişenizi bulup da geldik buraya. Haydi, çabuk hep beraber bu pis yerden çıkalım.»

Koşarak merdivenlerden inip dışarı çıktıkları zaman, bardaktan boşanırcasına yağan bir yağmurla karşılaştılar. Ama kimsenin aldırdığı yoktu artık buna. Biraz sonra anne ve babalarının sıcak kucaklarında olacaklarını biliyorlardı ya...

Selda «Gördün mü?» diye kardeşine yerdeki ayak izlerini gösterdi...

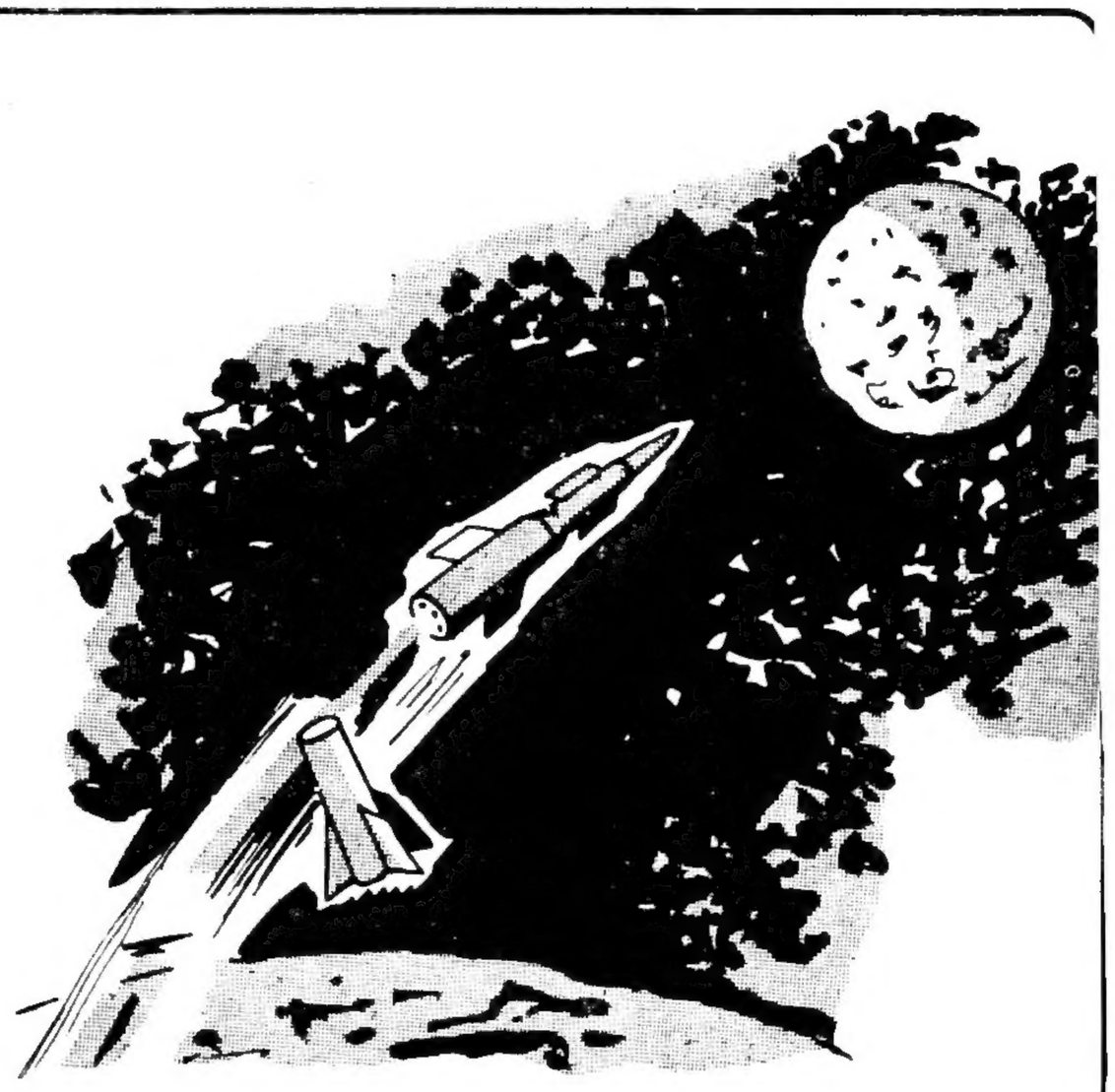

Mars gezegenine ne kadar zamanda varılabilir?

Evinizin az ötesindeki fırına, ekmek almaya kaç dakikada gidersiniz? Yürüyüşünüze bağlı, değil mi?

Şimdi bir de, saatte 1,000 kilometre uçan bir uzay aracıyle Mars gezegenine yolculuk yaptığınızı düşünün. Oraya ne kadar zamanda varabilirdiniz, biliyor musunuz? Aşağı yukarı üç yılda.

Oysa, günümüzde, saatteki hızı 38,000 kilometreyi bulan füzeler yapılmaktadır. Böylece mümkün olduğu zaman Mars yolculuğunuz bu füzelerle üç aya inebilecektir.

İNSANLAR ÖBÜR GÜNEŞ SİSTEMLERİNE GİDEBİLECEKLER Mİ?

Bilginlerin söylediklerine göre, hayır. Çünkü bize en yakın bir yıldıza saatte 38.000 kilometre hızla giden bir füzeyle uçsak bile, ancak 100.000 yılda varabileceğiz.

Gerçi, ilerde, çok hızlı giden füzeler yapılacaktır. Nitekim bilginler, saatte 2.000.000 kilometrelik bir hızla gidebilecek bir uzay aracının ileride gerçekleştirilebileceğini umuyorlar. Ne var ki, bu korkunç hızla da olsa, en yakın yıldıza varmak için tam 125 yıl durmadan yolculuk yapmamız gerekmektedir. Yâni, insan ömründen daha uzun bir zaman...

NE ANLAMIŞ?

O gün Metin'lere misafir gelecekti. Annesi evi temizleyip toplamakla vakit geçirdiğinden, Metin'le Çetin'in üstleri başlarıyle fazla ilgilenememişti. Bir ara gözü oğullarının üzerindeki kirli gömleklere takılınca, «Çabuk içeri gidin, gömleklerinizi değiştirin,» dedi. «Misafirler gelince sizleri temiz görsünler istiyorum.»

Metin, Çetin'in yüzüne şaşkın şaşkın baktı, sonra, «Haydi Çetin annemizi kızdırmayalım,» diye mırıldandı. Çıkar gömleğini sırtından, al benimkini...»

3 soru 3 cevap

A- BU SAVAŞ GEMİSİNİN TİPİ NEDİR ?
1- KRUVAZÖR
2- UÇAK GEMİSİ
3- MUHRİP

B- BU ÜNLÜ TÜRK ŞAİRİNİN ADI NEDİR ?
1- ABDÜLHAK HÂMİT
2- NAMIK KEMAL
3- MEHMET ÂKİF

C- RESİMDEKİ HAYVANA VERİLEN İSİM NEDİR ?
1- KANGURU
2- AVUSTRALYA CEPLİ FARESİ
3- KAKUM

CEVAPLAR: A2- B2- C1

DEĞİL Mİ ?

Oya ilk defa trenle uzun bir yolculuğa çıkmıştı. Pencereden etrafı, kırları, bağları bahçeleri seyrediyor, sevincinden âdeta yerinde oturamıyordu. O sırada tren uzunca bir tünele girivermiş kompartımanın içi kararıverdi. Bir süre karanlıkta gittikten sonra da tünelden çıkmalarıyle etraf yeniden aydınlanıverdi.

O zaman Oya şaşkınlıkla annesine döndü: «Anne,» dedi, «Sabah ne kadar çabuk oldu, değil mi?»

★

AYILARI KORKUTAN ADAM

Kanada'nın Vancouver şehrinin hayvanat bahçesinde bir zamanlar birbirinden vahşi üç ayı vardı. Bu üç ayı o kadar yırtıcıydı ki, bakıcılarını bile kafese yaklaştırmıyorlardı. Homurdanırlar, tırnaklarını, dişlerini gösterirler, durmadan aralarında kavga ederlerdi. Bir gün, hayvanat bahçesi bekçilerinin dalgınlığından faydalanan bir orman bekçisi kafese yaklaştı, hattâ kapıyı açarak içeri bile girdi. Elleriyle bir takım hareketler yapıyor, acayip sesler çıkartıyordu. Üç ayı da süt dökmüş kediye dönmüşler, kafesin bir kenarına çekilip, oldukları yere büzülüvermişlerdi. Orman bekçisinin bu hareketi yarım saat kadar sürdü. Dışarı çıkıp, kapıyı iyice örten adamın nasıl olup ta ayıları ürküttüğü, aradan epey zaman geçmesine rağmen hâlâ anlaşılamadı.

NASIL YAPARMIŞ?

Öğretmen o gün temizliğin faydalarından bahsediyordu. Bir ara gözü çocukların ellerine takılınca, «Hiçbirinizin eli temiz değil,» diye çıkıştı. «Bahçede oynamışsınız, toz toprak içinde kalmışsınız, sonra da elinizi yüzünüzü yıkamadan sınıfa girmişsiniz!»

O sırada Ahmet elini kaldırarak, «Benim ellerim her zaman temizdir öğretmenim,» dedi. «İnanmazsanız gelip göstereyim.»

— «Aferin sana Ahmet,» dedi öğretmen. «Sık sık ellerini yıkıyorsun değil mi?»

— «Hayır efendim, yanlışınız var. Ben temiz tutmak için hep parmaklarımı emerim de...»

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

ANADOLU'NUN KUZEYDOĞUSUNDAKİ BU DAĞLARIN ADI NEDİR ?

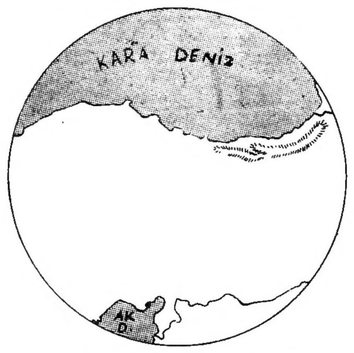

CEVAP: Doğu Karadeniz Dağları.

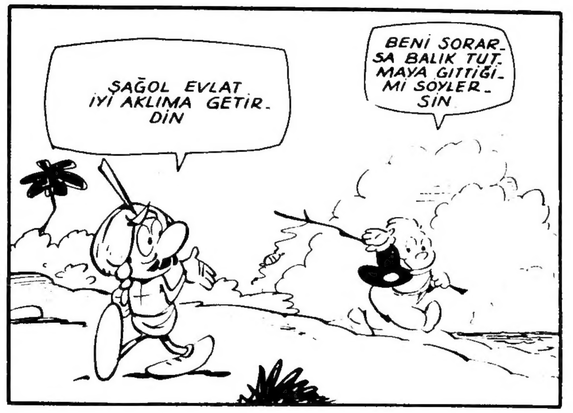

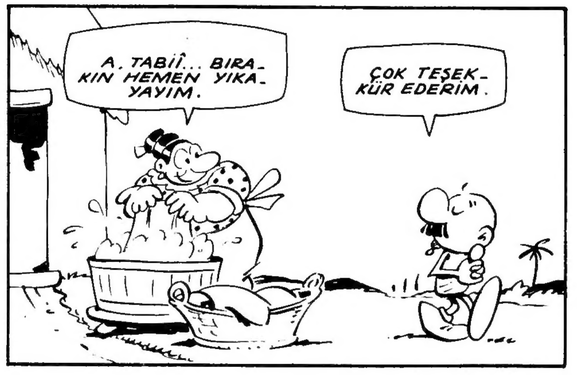

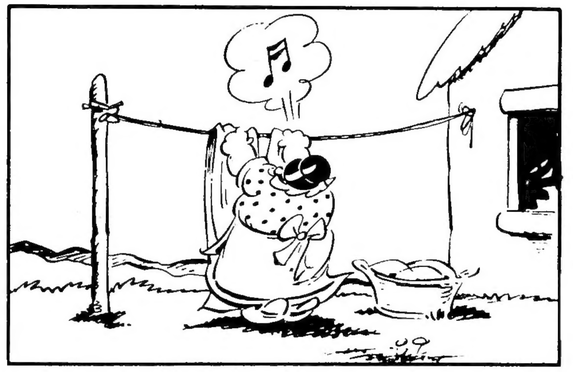

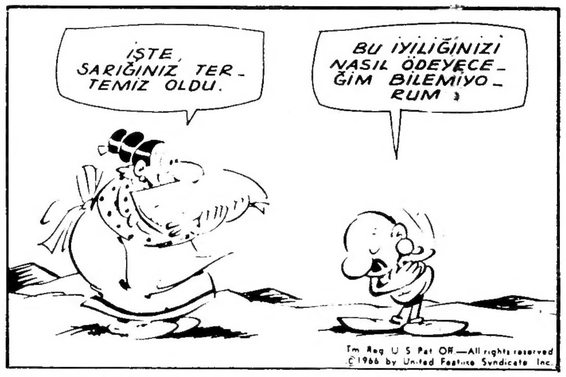

7 YANLIŞ

Kayak, kış sporlarının en zevklisidir. İnsana sağlık ve çeviklik kazandırır. Ama, çok tehlikelidir de... En küçük bir dikkatsizlik ya da acemilik, insanın hayatına mal olabilir. Bu yüzden, kayak yapılan çevredeki tehlikeler işaretlerle belirtilmiştir.

Yandaki resimlerde gördüğünüz kayakçı, işte böyle bir tehlike işaretiyle karşılaşınca, durmuş, ne yapacağını düşünüyor. O böyle düşünedursun, bizler de, ikinci resimdeki 7 farkı bulmaya çalışalım.

★

DEĞİŞİKLİKLER

1) Sol alt köşede bulunan çamların önündeki kar yığını biraz daha yüksek. 2) Resmin solundaki yüksek dağ daha farklı. 3) Çamların sayısı bir fazla. 4) İşaret kazığının arkasında bir arazi kıvrımı daha var. 5) Kayakçının bastığı kulağını örtmüş. 6) Bastığın ponponu bir parça geriye düşmüş. 7) Kayakçının kazağı daha kısa.

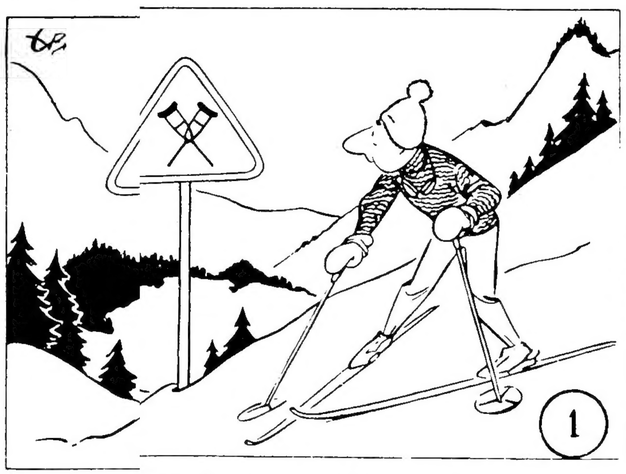

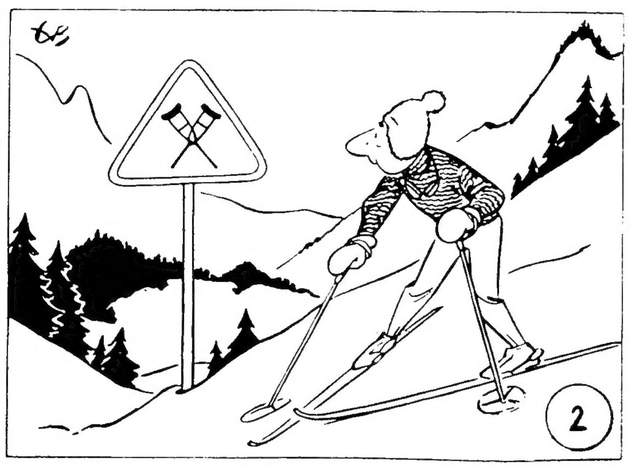

ARSADAKİ DEMİR KAPI

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

İçlerinde biri kız olan oniki - onüç yaşlarında dört öğrenci her zaman oynadıkları arsada kapısı demir olan bir mahzen bulurlar. Burasını kendilerine lokal yapmak için temizlerler. Bu sırada karşılarına demir kapaklı ikinci bir mahzen çıkar. Doğan'ın burada bulduğu madenî çubuğun altın olduğu anlaşılır. Arsanın sahibi ihtiyar da Cinci Hoca'dan söz eder. Dört çocuk ikinci mahzendeki araştırmalarına hız verirler. Nitekim 24 altın çubuk, bir küp altın bulurlar. Sevim'in düğme diye cebine attığı parlak taşın da elmas olduğu anlaşılır.

Yazan: K. TUĞCU

11

Ana - kız çekişmeye başladılar:

— «Annene nasıl muamele ediyorın? Kürek kadar dilin var.»

— «Kürek kadar dil öküzde olur ane.»

— «Yeter artık, karşılık verme, alım ayağımın altına.»

— «Maşallah anne, karşındaki senin iricik kızın mı, yoksa terlik mi, kanı biraz çalıştır bakalım.»

— «Sen gir, odaya bakayım, ben de eliyorum. Görüşürüz.»

— «Anne, sen yetmişbeş kilosun. Ben ırk bile yokum. Kuvvet dengesi biririni tutmazsa maç yapılamaz.»

— «Sen hâlâ alay mı ediyorsun?»

Sevim birden başını bir tarafa ğdi:

— «Sen sabah sabah beni ağlatmak temezsin. Sen annelerin en iyisisin. anım benim.»

Sevim annesinin boynuna sarıldı. İki anağından öptü.

— «Bizim çeteye haber vereyim, gep sana yardım edeceğim anne.

Şimdilik Allahaısmarladık, adiyosas, ıt bay, orövuvar, elveda.»

Annesi ağzı açık kalarak arkasından akıyordu. Sevim dans figürleri yarak holü geçmiş, dört basamağı ayanı değdirmeden havadan geçmiş ve ddeyi tutmuştu.

Lokalin parkında üç oğlan oturmuşlardı. Doğan'ın elinde dörtte bir ekmek vardı. Isıra ısıra yiyordu.

Tahta sıraların üzerinde herkesin bir yeri olduğu için Sevim kendi yerine geçti. Kaya:

— «Arkadaşlar tamam oldu,» dedi. «Oturumu açalım, ilk sözü ben alıyorum. Arkadaşlar, şansımız yardım etti, büyük bir değeri olan altınları bulduk. Ben bunları hesapladım. Antika değerlerini bir yana bırakalım, bir çubuk on iki bin lira ettiğine göre yirmibeş tanesi ne yapar?»

Sevim defterinin kabına çabucak rakamları yazdı ve birbiriyle çarptı:

— «Oniki ile yirmibeşi çarpalım. Üçyüz eder, binlerin üç sıfırını koyarsak tam üçyüz bin, şimdi vazodaki altınları da hesaplamak lâzım. İkibin beşyüz altın, kaçardan? İsterseniz yuvarlak hesap yapalım. Yüz lira dersek, ikibinbeşyüzün önüne iki sıfır koyarsak ikiyüz ellibin eder. Demek en az elimizde beşyüzelli bin lira değerinde altın var.»

Doğan ağzındaki lokmayı yutmak için epeyce gayret gösterdikten sonra:

— «Yaşadık,» dedi.

Kaya gülerek:

— «Sen onu bir kalem geç,» dedi. «Bir iki dayak daha yememeye bak. Havan eli hikâyesini biliyor musun sen?»

— «Yook,» dedi. «Bekçinin oğlu.»

Kaya:

— «Öyleyse dinle,» dedi. «Bir rençber tarlada çalışırken altından bir havan bulmuş. Havan nedir bilir misin?»

Doğan kızdı:

— «Havan da bilinmez mi? dedi. Sizin evde yoksa bizde var. Tahtadan bir havan. Saksı gibi içi oyulmuş bir şey. Tahtadan bir de tokmağı var. Annem bunun içinde bazan da sarmısak döver. Nohut dövdüğü de olur. Nohudu kavurur, havanda ufalar. Sonra değirmende çeker, kahveye katar.»

Oğuz sordu:

— «Kahveye neden katıyor nohudu?»

Doğan içini çekti:

— «Kahve kırk dört lira, nohut, bilemedin beş kâğıt. İkisini karıştırırız.»

— «Satıyor musunuz?»

— «Babam içer. Üçyüz lira aylıkla bukadar kahve içilir.»

Kaya elini salladı:

— «Anlaşıldı, şimdi hikâyeye gelelim. Adamcağız altından havanı bulmuş. Temizlemiş, bir torbaya koymuş. Götürüp valiye vermiş. Vali havanı almış ve sormuş: «Nerede bunun eli?», «Efendim ben yalnız bu havanı buldum». Vali kızmış: «Havan olur da eli olmaz mı?» Zavallı rençber ne kadar yemin etse nafile. Vali adamcağızı falakaya yatırmış, vermiş tabanlarına sopayı. Anladın mı şimdi.»

Yalnız Doğan'ı değil, hepsini bir düşüncedir almıştı. Sevim:

— «Bırakın valiyi, bizimkilere bile lâf anlatmak bir mesele,» dedi.

Kaya kaşlarını çattı:

— «Sayın çete üyeleri,» dedi. «Biz aramamızı tamamlıyalım. Altınları mahzende saklıyalım. Sonra hem komiseri, hem de bizimkileri lokale çağırırız. Herşeyi olduğu gibi anlatırız. Onlar ne yaparlarsa yapsınlar. tamam mı?»

Hep bir ağızdan:

— «Tamam,» diye cevap verdiler.

Kaya:

— «Öyleyse bugünkü işimize bakalım.»

Sevim ayağa kalktı:

— «Arkadaşlar,» dedi. «Çok salakça hareket ediyoruz. İşi tamamlamadan yakalanırsak bize etmedikleri kalmaz. Ben Oğuz'la mahzene ineyim. Kaya, sen ve Doğan nöbette kalınız. Sonra biz çıkarız, siz inersiniz. Eğer gelen olursa biriniz mermer kapağı üstümüze kapatın. Hasırı da taşın üzerine serin.»

MEZARDA İKİ SAAT

Sevim elektrik fenerini tutuyordu. Oğuz birkaç basamak inerek üst basamaktaki vazoyu sırtına aldı. Aşağıya kadar indirdi. Bir köşeye yerleştirdi.

Gemici fenerini yakarak ortaya koydular. Sevim:

— «Sen şu yeri kürekle bir sıyır» dedi. «Molozu bir yere yığ, sonra yukarıya taşır, arsaya atarız.»

Mahzenin içinde ıslak ve küf kokulu bir hava vardı. Oğuz çalışmaya başladı. Merdiven kemerinin altındaki yağdanlıkları ve kandilleri temizlediği bir köşeye koyuyordu. Mahzenin içi pek dolu değildi. Zamanla duvarlardaki harçlar düşmüş, bazı tuğla parçaları kopmuştu.

Sevim elindeki feneri cebine sokarak gemici fenerinin ışığı altında vazonun bulunduğu köşeye gitti, oradaki yığını merak ediyordu. Çapa ile yeri temizlemiş, kapaktan sızan ışık altında, gözleri de karanlığa alışınca daha rahat çalışıyordu.

Çapanın ucuyla kürke benzeyen tüylü şeyi çekti. Bu bir kumaşa benziyordu. Parmaklarının ucuyla dokunuyordu. Kumaş ve tüyler birbirine karışıktı. Onları çapa ile çekerek tenekenin içine doldurmaya başladı.

Ara sıra eliyle bir şey alıyor ve parmaklariyle temizledikten sonra pantolonunun cebine sokuyordu.

Çürümüş kürk ve ince kumaş parçalarından bunaltıcı bir küf kokusu çıkıyordu.

★

Sevim kürk ve kumaş parçalarını

Kız çapa ile çektiği bu şeyleri iyice inceliyor, bazen feneri yakarak parlak şeyleri yerinden çekip cebine atıyordu. Bir aralık öyle cam gibi parlamıyan, ama yine nohut kadar olan yuvarlak bir şeylere de rasladı.

İşe başlıyalı yarım saat olmadan yukarıda bir gürültü oldu, başlarını kaldırdılar. Kayanın sesi:

— «Gelenler var, korkmayın!» diye mahzenin içinde yankılar yaptı. Mermer kapak kapandı. Yukarıdan gelen ışık kesildi. Oğuz:

— «Hapı yuttuk,» dedi.

Sevim sesini kısarak:

— «Ama da korkak şeysin,» dedi. «Hergün buraya inip çıkıyoruz.»

— «Elimde değil be, ben perilerden korkarım.»

— «Bu rutubetli yerde perinin işi ne? Olsa olsa cin olur.»

Oğuz'un göğsünden bir hışırtı çıkıyordu. Sevim:

— «Boş ver,» dedi. «Şimdi gelenler gider. Biz yavaş yavaş işimize bakalım. Pek fazla gürültü etme.»

Sevim kürk ve kumaş parçalarını tenekeye doldurdu. Üzerini çapa ile bastırdı. Kalanları yerde elleriyle yokladı. Ne kadar katı ve yuvarlak şey bulduysa cebine indirdi.

Oğuz merdiven altı kemerini hemen hemen temizlemişti. Çıkan moloz bir iki tenekeden fazla bir şey değildi.

Sevim kendi işini bitirmişti. Rutubetli ve küf kokulu hava artık canını sıkmaya başlamıştı.

— «Yukarıda ne oluyor dersin?» diye sordu.

— «Ne bileyim Sevim.»

— «Boşuna kafa patlatmıyalım. Elbette taşı kaldıracaklar. Fenerin de pili bitiyor. Lâmbada gaz var mı?»

— «İnerken koymayı unuttum. Çok cansız yanıyor.»

— «Bizi idare eder. Şu duvarları bir inceleyelim. Feneri tut bakalım. Mahzenin başka bir yolu var mı?»

Merdivenin karşısındaki ve yanlardaki duvarlara baktılar. Sıvalar döküldüğü için taşlar ve tuğla hatıllar görünüyordu. Sevim:

— «Bu tuğlaları taşların arasına neye koyarlar?» diye sordu.

Oğuz bildiği kadar anlattı:

— «Cami duvarlarında da görmüyor musun? Duvarları biraz ördükten sonra iki üç sıra tuğladan hatıl çekerler. Hem görünüşü güzel olur, hem de duvarı tesviye ederler.»

— «Tuğlalar taşlar kadar sağlam değil ama.»

— «Burada iş gören harçtır. Kuvvetli harç kullanırlar. İyi pişmiş tuğla taş kadar dayanır.»

— «Anlaşıldı, merdiven altına da bakalım.»

Oğuz lâmbayı kaldırarak merdiven kemerinin altına girdi. Duvarı inceledi, birden:

— «Burada bir kemer daha var, dedi. Bak tuğlalardan örülmüş.»

— «Neye yarar bu?»

— «Kemerler üzerindeki yükü yanlara verir. İki yan sağlam oldu mu hiç korkma. Kemerin altını boşaltsan da çökmez.»

(Devamı var)

Gece yarısını çoktan geçmiş ama, çocuğun gözüne bir damla uyku girmemişti. Nasıl girsin ki, odanın içinde kocaman bir sinek vızıldıyor ve, o, tam yorganı üzerine çekip dalacağı sırada, mendebur hayvan «zzzıp!» diye ta alnının ortasına konuveriyordu. Ondan sonra da uyu uyuyabilirsen!

Kalkıp ışığı yakmak ve sineği haklamaktan başka çare yoktu. Çocuk da öyle yaptı: Yatağından fırlayıp lâmbanın düğmesini çevirdi. Ortalık aydınlanınca çevresine bakındı.

— «Hah! İşte orada...», diye mırıldandı, «seni şimdi geberteceğim!»

Gerçi, düşman, çok uygunsuz bir yere, aynalı dolabın üstüne gelen pencerenin perdesine konmuştu. Ama, ne olursa olsun, fırsatı kaçırmamak gerekti. Eline kalın ciltli bir kitap aldıktan sonra, bir sandalyeyi aynalı dolabın önüne çekti ve üzerine çıktı.

Tam avını iyice nişanladığı sırada, nasıl olduysa oldu, altındaki sandalye kayıverdi. Ve ardından korkunç bir gürültü patırdı, bir şangırtı şungurtu koptu.

Çocuğun bir yeri acımamıştı, ama, dolabın üzerindeki ayna, biblolar, kolonya şişeleri, sürahi, bardak, ne varsa paramparça olmuştu. Bereket versin annesiyle babası o gece yatılı misafirlikteydiler. Bitişik odadaki dedesinin ise kulakları ağır işittiğinden ortada korkulacak bir şey yoktu.

Çocuk kulak kabarttı: Yalnız, bahçedeki köpek acı acı havlıyordu. Ama aradan iki dakika geçmemişti ki, dedenin ayak sesi duyuldu.

Çocuk çarçabuk toparlandı, kırılıp dökülenleri görmemesi için dedesini kapıda karşıladı:

— «Hayrola, büyükbabacığım, su mu istediniz?»

Tam avını iyice nişanladığı sırada nasıl olduysa oldu a tındaki sandalye kayıverdi...

HİKÂYECİK

HASSAS KULAKLAR

Yaşlı ve hasta adam tir tir titriyordu:

— «Yoo, evlâdım, bir gürültü duydum da!?..»

Çocuk, usturuplu bir yalan uydurmaya vakit bulamamı tı. Dilinin ucuna ilk gelen cevabı verdi:

— «Şeyyy... Büyükbabacığım, dolma kalemimi düşü müştüm de!..»

İhtiyarın ağzı açık kalmıştı. Yüzünde hem heyecan, her sevinç okunuyordu:

— «Demek, kalemini düşürdün! Demek, düşen kalemi sesiydi ha?»

— «Evet, büyükbabacığım.»

Adamcağız başını sallaya sallaya oradan uzaklaşırken, du madan söyleniyordu:

«Çok şükür! Çok şükür! Bir de benim kulaklarımın i işitmediğini söylerler... «Bilmiyorlar ki, yandaki odada dü şen kalemin sesini bile duyuyorum!»

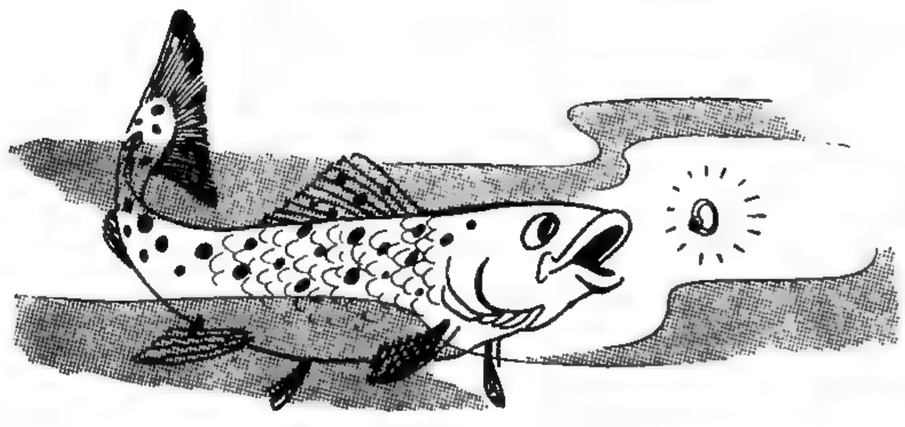

TESADÜF BU YA...

Yaz tatilinde amcasının çiftliğine onbeş gün kalmaya giden Parisli Pierre Dugard, bir gün derede balık avlarken bir alabalık tutmuştu. Balığı eve getirip, içini ayıklayan çocuk, balığın karnından bir yüzük çıktığını görünce çok şaştı. Yüzük amcasının bir hafta önce balık tutarken dereye düşürdüğü yüzüktü!

UÇAN ADAM

UÇAN ADAM, BİRDENBİRE KORKUYA KAPILAN CAMBAZ NED'E CESARETİNİ YENİDEN KAZANDIRMAK İSTER. ONU KUCAĞINA ALIP ZAMAN HALKALARINDAN GEÇİREREK GEÇMİŞE GÖTÜRÜR.

2

YÜZYILLARI BİRER, İKİŞER GEÇEREK ORTA ÇAĞA GİDİYORUZ...

1870 1702 1650 1502 1207 1490 1720

BENİ NEREYE GETİRDİN?

BEN DE BİLMİYORUM AMA ÖĞRENİRİZ...

ROMA İMPARATORLUĞUNUN EN PARLAK DEVİRLERİNDE BULUNAN ROMA ŞEHRİNE GELMİŞİZ. SANA BİR ROMALI ELBİSESİ GETİREYİM...

ÇABUK GEL. BEN BURADA YALNIZ KORKARIM...

UÇAN ADAM ÇABUK DÖNDÜ.

TEŞEKKÜRLER.

ÜSTÜN GÖRME GÜCÜM BANA GARİP BİR ŞEY GÖSTERİYOR. GLADYATÖRLER ZAVALLI BİR ESİRE HAKARET EDİYORLAR.

NED BİRDEN FIRLADI.

ÇEKİN ELİNİZİ PİS HERİFLER..

ARKAMDAN GELEN BİR RÜZGÂR BANA KUVVET VERİYOR. BU UÇAN ADAMIN İNSAN ÜSTÜ NEFESİ OLMALI...

BU YABANCI NE CESUR. ARKADAŞLARI DAĞITTI...

MARÇELLUS. İZİN VER DE LEŞİNİ SERELİM ŞU KÖPEĞİN...

OLMAZ. EVVELÂ YABANCIYI ARENAYA YIRTICI ASLANLARIN KARŞISINA ÇIKARALIM CESARETİNİ GÖSTERSİN...

AZ SONRA...

AÇ ASLANLAR ARENADA DOLAŞIYOR. UÇAN ADAMIN BANA YARDIM EDECEĞİNİ BİLDİĞİM HALDE İÇİMDE BİR KORKU VAR.

GÜZEL BİR DÖVÜŞ GÖRECEĞİZ.

1316

Doğan Kardeş

ORTAÇAĞDA

ASLANLAR ÜZERİME SALDIRIYOR KENDİMİ KORUMALIYIM.

BU BENİM İÇİN BİR İMTİHAN OLACAK. YA ONLARI YENİP CESARETİMİ İSPAT EDECEĞİM YAHUT DA ERKEKCE ÖLECEĞİM

UÇAN ADAM İNSAN ÜSTÜ GÜCÜYLE YARDIM ETTİĞİNE GÖRE, CESARETİMİ KAZANDIĞIMI NASIL ANLAYACAĞIM?

KILIÇ BİR SAVURUŞTA ASLANLARI KORKUTUP KAÇIRDIM. ONLARI KAÇIRAN BEN MİYİM YOKSA UÇAN ADAMIN GİZLİ RÜZGÂRI MI?

BİR NEFESİMLE ASLANLARI. ATEŞLE KARŞILAŞMIŞ GİBİ KAÇIRDIM. ALLAH VERE DE NED HERŞEYİ BENİM YAPTIĞIMI ANLAMASA DA, CESARETİNİ YENİDEN KAZANSA...

EN KORKUNÇ GLADYATÖRLERDEN ÜÇÜ YAVAŞ YAVAŞ NED'E YAKLAŞIYORLAR. ŞU TEPEYE ÇIKIP NED'E DAHA İYİ YARDIMDA BULUNAYIM...

EYVAH BANA BİRŞEYLER OLUYOR. İÇİM ÇEKİLİYOR...

KRİPTONİT MADENİNDEN BAŞKA HİÇ BİRŞEY BANA BÖYLE TESİR EDEMEZ. HALBUKİ KRİPTONİT DE BU YÜZYILDA BURALARDA YOKTU... BU NE ACABA?

O SIRADA ARENADA...

UÇAN ADAMI DÜŞÜNMEKTEN BIKTIM. BEN ELİMDEN GELENİ YAPIP ŞU GLADYATÖRLERDEN KURTULMAYA ÇALIŞAYIM.... AL SANA...

TAAAK!..

UÇAN ADAM'A GELİNCE...

ÇOK FENAYIM. KIPIRDAYAMIYORUM! ÖLECEK GİBİYİM. BU MUHAKKAK KRİPTONİTTİR...

1317

DEVAMI VAR

1-17

19'uncu yüzyıl'ın romantik kompozitörleri içinde bir tanesi, «Çigan» Müziği'nin en üstün temsilcisidir: Franz Liszt. Macar bir baba ile Avusturya'lı bir anadan olan Franz kanında, «Çardaş» danslarının ritmini taşıyordu.

★

Beethoven heyecanla oniki yaşındaki Liszt'i kucakladı →

FRANZ LİSZT

Büyük besteci Wagner'in müzik dehasını keşfedip onu Avrupa'ya tanıtan da Liszt'dir.

1811'de, yani ünlü kuyruklu yıldızın yerküremizden görüldüğü yıl dünyaya gözlerini açan bu mağrur ve soylu çocuk, daha pek küçükken, büyük bir müzik yeteneği gösterdi. Sekiz yaşındayken, en zor kompozisyonları belleyebiliyor ve piyanoda ezbere çıkarıyordu.

Babası bir gün, yan odadan gelen coşkun bir piyano melodisine kulak kabarttı. Bu parçayı ömründe duymamıştı. Ne çalındığını anlamak için yavaşça kapıyı aralayıp bakınca, hayret ve sevinçten çılgına döndü. Çalınan parça oğlunun kendi denemesiydi. O günden tezi yok, mutlu baba, bu yeni Mozart'a gerekli eğitimi vermek için her şeyi göze aldı. Adamcağız, bütün gençliği boyunca bir virtüoz olmayı kurmuş, fakat, Prens Esterhazy'nın çiftlik kâhyalığından öteye gidememişti. Hemen Prens'ten izin istedi: Küçük Franz'ın dehasını bütün dünyaya tanıtacaktı.

ÖLÜMLE SENLİ BENLİ

Babasının dileği kolay olmadı. Gerçi çocuk insanüstü bir kabiliyet taşıyordu, ama, sağlık durumu kötüydü. Çelimsizdi, zayıftı, sinirliydi; arasıra baygınlıklar geçiriyordu. Sürekli çalışması imkânsızdı. Oysa biricik dostu, sırdaşı, sevgili piyanosunun başına oturmaktan başka bir şey düşünmüyordu. Bir gün öyle ağır bir kriz geçirdi ki, öldüğünü sandılar. Köyün doğramacısı küçük bir tabut bile hazırladı. Tam kendisini tabuta yerleştirecekleri sırada, yavrucak gözlerini açtı ve kollarını annesine uzattı!..

Buna benzer krizler onu sık sık yokladı. Hatta bir seferinde Paris gazeteleri bestecinin ölüm haberini büyük başlıklarla verdiler. Sabahleyin, Liszt, sakin sakin sütlü kahvesini yudumlarken, gazeteye bir göz atınca ne hale geldi, siz düşünün!

Franz Liszt'in müziğe sonsuz bir açlık duyduğu bu çocukluk yıllarında, piyano çalmasının önüne geçildi. O da kendisini, bol bol kahramanlık romanları ve azizlerin hayat hikâyelerini okumaya verdi.

İYİ İNSAN, İYİ SANATÇI

Dâhi çocuk on iki yaşına gelince, Viyana'ya, ünlü İtalyan müzisyenleri Czerny ve Salieri'nin yanına götürüldü. Altı Macar kontu da, bütün eğitim masraflarını üzerlerine aldılar.

Harcanan bu emekler kısa zamanda meyva verdi. Liszt'ın ünü bir çığ gibi büyüdü. İnsanlardan kaçmayı pek seven ve hele harika çocuklarla başı hiç hoş olmayan Beethoven bile, onun bir konserinde bulunduktan sonra kendisini tutamadı, küçük dahiyi herkesin içinde kucaklayıp alnından öptü.

Bu başarısından sonra Liszt'i Paris Konservatuvarı'na götürdüler. Fakat, çok katı bir insan olan direktör, yabancı öğrenci kabul edemiyeceğini bildirdi.

Franz Liszt'in yükselmesi gene de pek hızlı ve parlak oldu. Fransa'nın bütün büyük şehirleri, 13 yaşındaki bu harika virtüzou alkışladılar. Bunu, İngiltere, İsviçre ve Avrupa'nın diğer ülkeleri izledi. Liszt, gittiği her yerde, gerek piyanist, gerekse eserlerini kendi yöneten bir kompozitör olarak müzikseverlerin gönüllerine yerleşti. İyi bir sanatçı olduğu kadar, iyiliksever bir insandı. Hiç kimse onun kadar, bir destek arayan genç müzisyenlerin yardımına koşmamıştır. Büyük besteci Wagner'in müzik dehasını keşfeden ve Avrupa'ya tanıtan da o'dur.

YEPYENİ BİR BİÇİM

Liszt'in sanatçı kişiliğinde iki çeşit müzik birleşir: «Çigan» müziği ve «kilise müziği.» Bunlardan «Çigan» müziği daha çok, soylu çevreleri ve salonları saran coşkun melodilerdir. Kilise müziğinde ise, ağırbaşlı ve hüzünlü âyinler yer alır.

Kendisinden sonra gelen kuşaklar Liszt'e lâyık olduğu değeri vermediler. O da tıpkı Chopin gibi, hor görülen «piyano müziği'nin kurbanı oldu. Ne var ki, İlâhi Komedi, Faust Senfonisi, Mazeppa, Prelüdler Hunlar'ın Savaşı, Orphée, Prométhée gibi senfonik şiirleriyle, modern klavye tekniğini etkilediği ve yeni bir kompozisyon biçimini ortaya koyduğu, su götürmez bir gerçektir.

Liszt, yetmiş beş yaşına geldiği zaman hastalığı iyice ilerlemişti. Son bir gayretle, «Tristan» adlı lirik dramının temsilinde hazır bulunmak üzere Beyrut'a gitti ve orada öldü.

Bestecinin tek vasiyeti şu olmuştu: «Dostlarım mezarıma kadar gelmek zahmetine katlanmasınlar, oradan elleri boş dönmelerini istemem!»

İNDİRİMLİ KİTAP KUPONLARINI TOPLUYOR MUSUNUZ?

Doğan Kardeş Dergisi ve kitaplarını bir kültür hizmeti olarak yayımlayan YAPI ve KREDİ BANKASI kardeşlerimizin ucuz kitap sağlamalarına ve böylece okuma zevkini artırmalarına imkân vermek için Doğan Kardeş kitaplarında yüzde 20 indirim uygulamaktadır. Yedinci sayımızdan itibaren dergimizin son sayfasında yayımladığımız kuponlar 20 kuruş yerine geçmektedir. Almak istediğiniz Doğan Kardeş kitaplarının yüzde 20 indirimini bunlarla temin edeceğinizden «İNDİRİMLİ KİTAP KUPONLARI» nı toplamanız gerekmektedir. Doğan Kardeş kitaplarının indirimli fiatları ile her kitap için göndermeniz gereken kupon adedini gösteren listeyi 7 ve 8'inci sayılarımızda yayımlamıştık. Dokuzuncu sayımızdan itibaren de kitap tanıtma sütunumuzda her kitabın indirimli fiatını ve gönderilmesi gereken kupon adetlerini vermekteyiz. Satın almak istediğiniz Doğan Kardeş kitaplarını ya «P. K. 1146 - İSTANBUL» adresine posta pulu veya havale göndererek ya da bizzat satış mağazalarımıza gelerek biriktirdiğiniz kuponlarla indirimli olarak temin edebilirsiniz.

KUŞ DEĞİL AMA UÇUYORLAR

Kanat çırparak uçmak yalnız kuşlara vergi değildir. «Uçarlar» diyebileceğimiz bazı cins hayvanlar da vardır ki, kuşlar kadar olmasa bile, havada yol alabilirler. Bunu yaparken kanatlarını kullandıkları gibi, rüzgârdan da güç alır, ya da yüksekçe bir yerden kendilerini boşluğa bırakırlar.

Bunların arasında en ilgi çekici olanı «uçar-balık» **tır. Uçar-balığın başının iki yanındaki yüzgeçleri çok gelişmiştir. Hayvan su yüzüne yakın yüzer; bir kuyruk vuruşuyle de sudan dışarı fırlayabilir. Büyük gemilerle karşılaştıkları zaman sürüler halinde havalanan uçar-balıklar, gerekirse 300-400 metrelik mesafeyi uçarak alırlar. Etleri çok lezzetlidir. Daha çok Akdeniz'de ve sıcak denizlerde yaşarlar.**

Tarih öncesi çağlarda yaşamış sürüngenlerin bir bölümü, uçma yeteneğine sahipti. Günümüzde soyları tükenmiş olan bu hayvanların kalıntıları sayılabilecek bazı Asya yılanları ise ancak ağaçtan ağaca atlayabilmektedirler. Söz konusu hayvanlar, ciğerlerindeki ve hava keselerindeki havayı iyice boşalttıktan sonra, kendilerini bir tüy gibi boşluğa bırakırlar.

UÇAR - SİNCAP

Memeli hayvanların içinde uçarlara en güzel örnek, **«uçar-sincap»** tır. Uçar-sincap, ön ve arka ayakları arasında bulunan deriden kanatlarıyle, havada her türlü hareketi yapabilir. O sırada, hayvanın kuyruğu bir çeşit dümen yerine geçer. Uçar-sincaplara daha çok Doğu Avrupa ve Sibirya ormanlarında raslanır. Ama, gündüzleri saklandıkları için pek seyrek olarak görünürler.

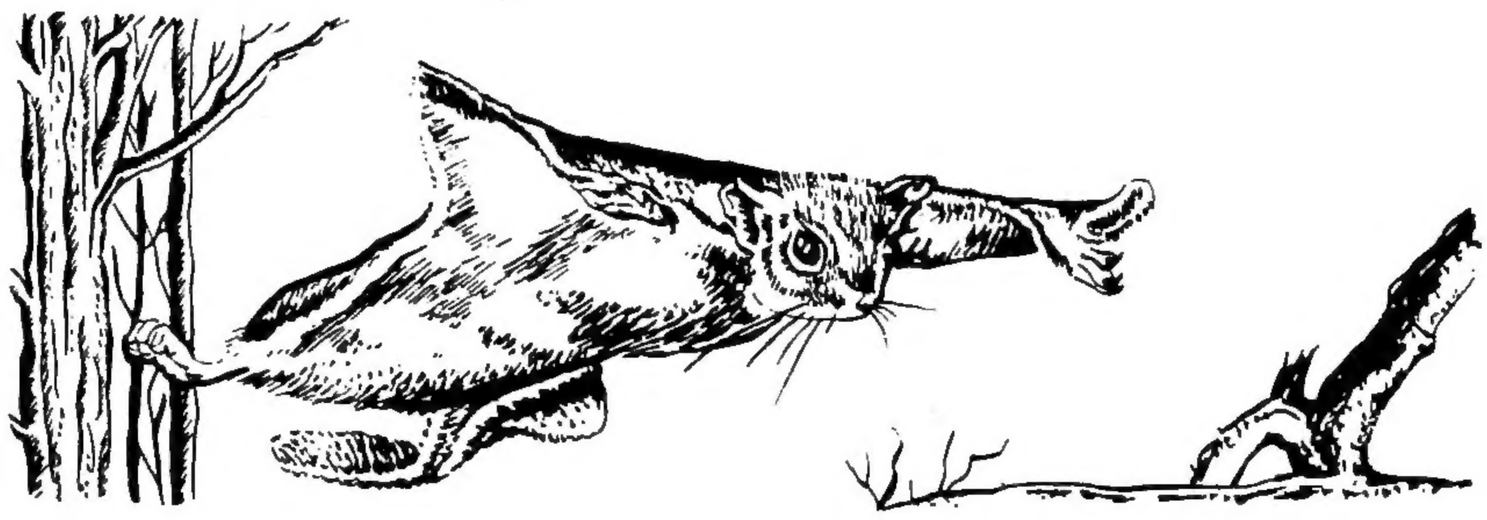

UÇAR - KURBAĞA

Kurbağaların hiçbirinde kanat yoktur. Ama, Sunda Adaları'nda yaşayan bir **«Uçar-kurbağa»** nın ayak parmakları iyice açık olup araları bir zarla kaplıdır.

Ayrıca, bunların ön ayaklarından arka ayaklarına doğru, saçak biçiminde bir deri uzanır.

Uçar-kurbağa ayaklarını iyice açınca vücudu bir yay gibi gerilir ve aldığı hızla çok yükseklere sıçrar. İnişte ise, zarlı ayaklarını bir paraşüt gibi kullanır. Bir plânör gibi de istediği yöne süzülerek iner.

Sunda adasında yaşayan uçar-kurbağa, zarlı ayaklarını birer küçük şemsiye gibi açarak, çok yukarılara sıçrayabilir.

UÇAR MAKİLER

Sunda ve Madagaskar adalarında yaşayan **«uçar-makiler»** de oldukça ilgi çekicidirler.

Bunların boyunlarından ard ayaklarına kadar vücutları boyunca gerili deriden bir saçakları vardır. Ayrıca, ard ayaklarının parmakları, düşüş sırasındaki hızını azaltmaya yarayan bir zarla beslenmiştir.

Yarasalara akraba olan bu hayvanlar, tıpkı onlar gibi gündüzün ard ayaklarından başaşağı asılarak uyurlar. Boyları 65 cm. kadardır. Böcekle beslendikleri için dilleri uzundur.

Uçar-makilerin dişileri, uçuş sırasında yavruların yukarıdaki resimde görüldüğü gibi taşırlar.

OKUYUCU KÖŞESİ

Ankara Kurtuluş İlkokulu'nun 3-B sınıfına devam eden Meltem Tanrıkulu kardeşin şu cici şiirini hep birlikte okuyalım :

AİLEMİZ

Annem, babam, ağabeyim, ben
İşte bizim ailemiz.
Neşemize diyecek yok
Sabah akşam güleriz:

★

Misafirlerimiz pek çok
Bazan da biz onlara gideriz.
Doğan Kardeş'im bir bilsen
Ne güzel de eğleniriz!

★

Meltem Tanrıkulu

★

Ankara'nın İltekin İlkokulu 4-B öğrencilerinden Nesrin Orak kardeşimizin gönderdiği fıkrayı aşağıya alıyoruz :

DÜNYANIN UYDUSU

Bir gün öğretmen Çetin'e sordu :
— Çetin, dünyanın uydusu hangisidir?
— .....?!
Çetin cevap veremeyince yanındaki sıra arkadaşı onu çimdikleyip fısıldadı. Çetin can acısıyle :
— Ayyy!..
diye bağırınca, öğretmen memnun oldu :
— Aferin yavrum, bildin.

Bu fıkra da Samsun Mithat aşa Ortaokulu öğrencilerinen Savaş Özkan kardeşiizin :

HİÇ KURTLU OLUR MU ?

Adamın biri kiraz alak üzere manava girdi:
— Kiraz istiyorum, ma, kurtlu olmasın.
Manav gülümsedi:
— Aman beyim, bu kiazda kurt olur mu?... ğacının altında hep köek bekledi!

AHMET CİNDAĞLI : Köprübaşı, İpekpalas karşısı No. 7 - URFA **(Türkiye dışındaki öğrenci kardeşleriyle İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

CEVAT HAN : Emirgân Ortaokulu arkası Yeşil Apt. No. 4/2 Emirgân - İSTANBUL **(Resme, müziğe ve okumaya düşkün olduğunu yazan bu kardeşimiz Almanca ya da Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

HÜSEYİN ÇAPKAN : 1721 Sokak, No. 24, Karşıyaka - İZMİR **(Şiir yazan ve pul koleksiyonu yapan bu kardeşimiz 14 yaşında. Yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

SİNAN AKIN : 1458 Sokak, No. 11, Alsancak - İZMİR **(8 yaşındaki bu kardeşimiz, okumayı ve yolculuğu seven kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor.)**

SOLEY AKIN : 1458 Sokak No. 11 Alsancak - İZMİR **(Bu okuyucumuz edebiyat, resim ve müzik meraklısı olduğunu bildiriyor ve Almanca mektuplaşmak istiyor.)**

ADNAN MERT : İpekçilik Cad. No. 87 - BURSA **(Ortaokul öğrencisi olduğunu yazıyor ve pul değişmek istiyor.)**

AHMET KABAEL : Selâmpınar Caddesi No. 43, Karaisalı - ADANA **(Kız ya da erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor.)**

Doğan Kardeş Kitapları

Firdevsî
ŞEHNAME'DEN HİKÂYELER

Bu kitap büyük şair Firdevsî'nin yazdığı ve eski İran edebiyatının en ünlü iki üç eserinden biri olan Şehname'de yer alan hikâyelerin en güzel ve en heyecanlılarını içine almaktadır. Hikâyeler, ayrıca, kardeşlerimizin kolayca sevip anlayacağı bir dil ve anlatımla yeniden kaleme alınmıştır. 178 sayfa, 4 lira (Dört kuponla 320 kuruş).

Erich Kastner
NOKTACIK ile ANTON

Bu kitap, «Ben yedisinden yetmişine kadar bütün çocuklar için hikâyeler anlatırım» diyen büyük Alman yazarı Erich Kastner'in en tatlı eseridir. Noktacık ile Anton'u okurken, canınız hiç, ama hiç sıkılmayacak; üstelik çok faydalı şeyler öğreneceksiniz. 160 sayfa, 4 lira (Dört kuponla 320 kuruş).

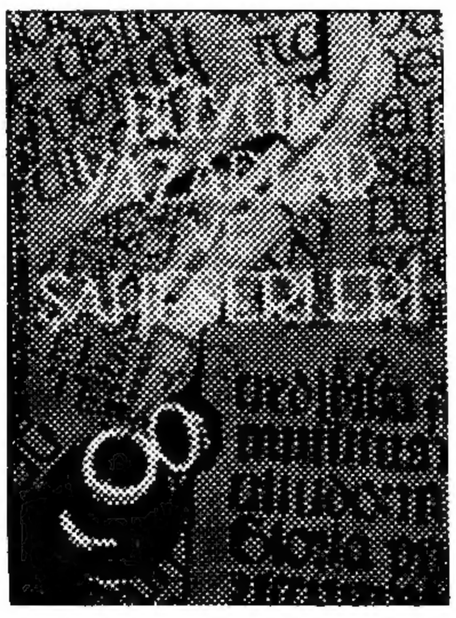

BÜYÜK YAZARLAR ve ESERLERİ

İşte her zaman elinizin altında bulunması gereken; iyiyi, doğruyu ve güzeli seçip sevebilmenize yardım edecek bir kitap. Dünyanın en büyük 25 yazarının hayat hikâyesi... Yazar olmak isteyen kardeşlerimiz her şeyden önce ve mutlaka bu eseri okumalılar... 214 sayfa, 5 lira. (Beş kuponla 4 lira).

KARİKATÜR

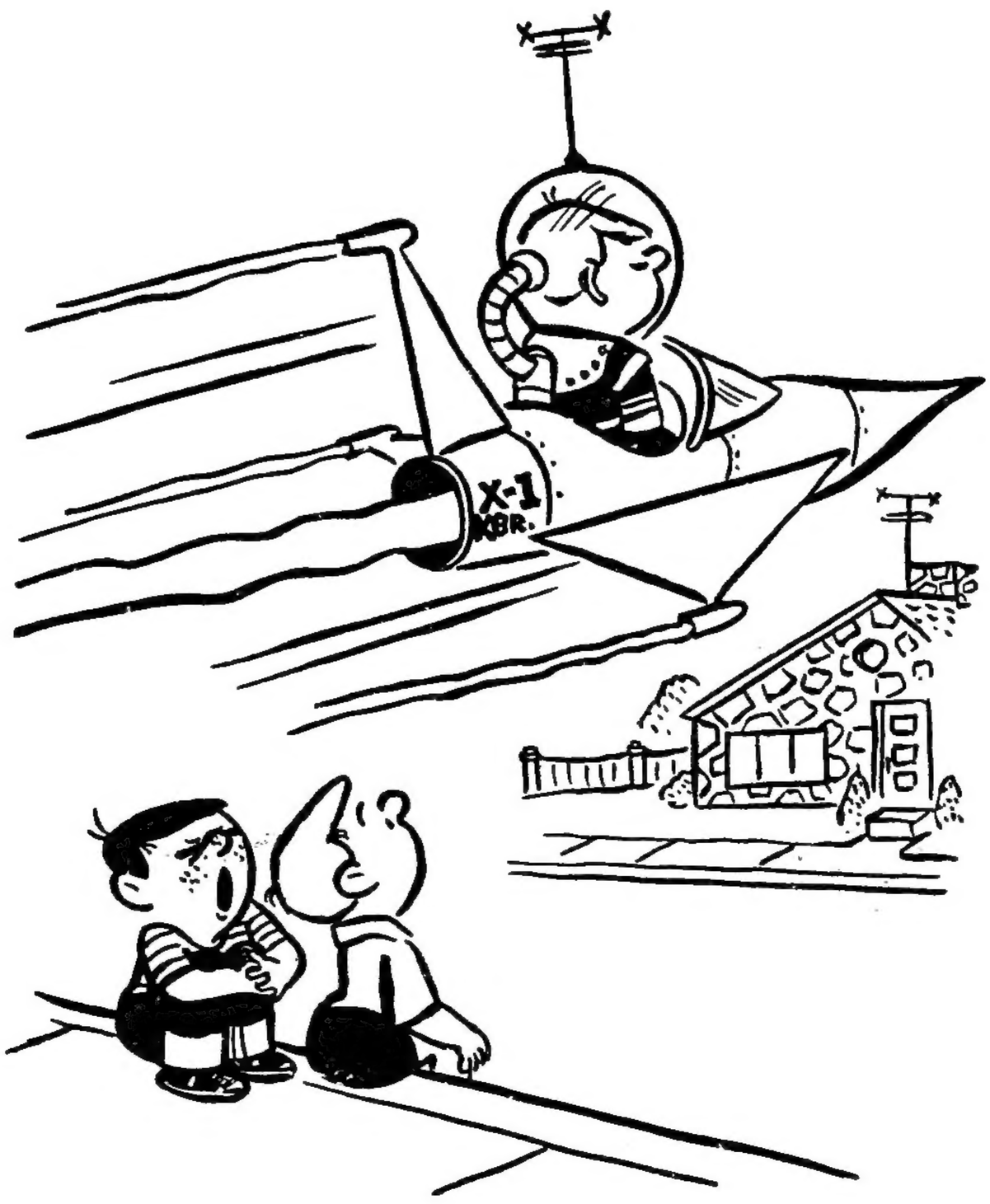

— Babası ona her istediğini alıyor!..

BULMACA

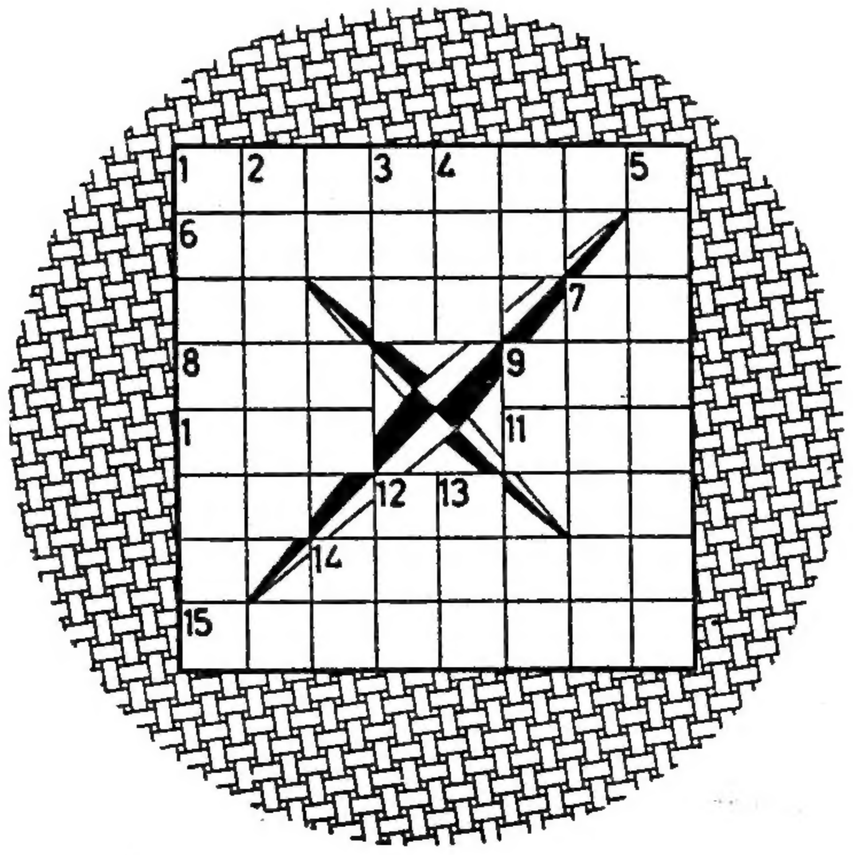

SOLDAN SAĞA:

1 — Atış taliminde amaç tahtasını bile vuramama, 6 — Uzun ve sinirlendirici köpek bağırması, 8 — Bir nevi kaba ve kalın şayak, 9 — Kurutulmuş yaprakları haşlanarak suyu içilen bir ağaççık, 10 — Kıbrıs'ta bir kaza, 11 — Bölmeli büyük göçebe çadırı, 14 — Tasarı, 15 — Düşman tarafından adam yakalayan kimse.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Un, yağ ve bademle yapılan küçük çörek, 2 — Turpgillerden şalgama benzer bir bitki, 3 — Fakat yerine kullanılır, 4 — Doğuda bir ilimiz, 5 — Malatyanın ikiye bölünmesinden olan bir il, 7 — Bayan isimlerinden, 12 — Uçurum, 13 — Elin iç kısmı.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1 — Vefa, 3 — Karadeniz, 7 — Oya, 8— Rayiha, 9 — Kongre, 10 — Erguvan, 12 — Efkâr, 14 — Azerî, 16 — Asit.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1 — Ufak, 4 — Riyakâr, 5 — Dem, 6 — Zarf, 11 — Alay, 12 — Etseha, 13 — Âciz, 15 — Ardiye.

TAKSİTLE
10 CİLT

Resimli Bilg

-ŞİMDİ-

Bütün öğretmenleri ve ders araçları ile bir okul satın alabilirsiniz.

35.- TL. Peşin, ayda 35.- TL. (10 Taksit)

35.- TL. Ödeyenlere 10 Cilt derhal teslim edilir.

Peşin 340 TL. sıdır.

MÜRACAAT YERLERİ:

Bütün Kitap ve Gazete Bayileri.
Bateş: Cağaloğlu - İstanbul
Bateş: Cumhuriyet Bulvarı No. 129/A İzmir
Bateş: Mithatpaşa Caddesi No. 21/A Ankara

YERYÜZÜ İNSANI YAKALAYACAKTI BENİ

ONDAN KURTULDUK AMA, ARKASINDAN BAŞKALARI GELEBİLİR. İZİNİ ORTADAN KALDIRALIM.

HALVİK'İN ARABASINI YAKIP, KALINTILARI DENİZE SAVURDULAR. X20 DENİZALTISI SULARA DALDI..

YERYÜZÜ İNSANLARINDAN ÇOK ŞEYLER ÖĞRENDİN. YENİ SİLAHIN TİTAN'IN HOŞUNA GİTTİ

BEN BUNU ONLARIN GÖZÜ ÖNÜNDE TASARLAYIP ÇİZDİM, LABORATUARLARINDA DENEDİM

BU SIRADA DENİZ-KENT'TE HALVİK'İN KAÇTIĞI DUYULMUŞ, CASUS OLDUĞU ANLAŞILMIŞT... ODASI ARANIYORDU.

EVET...

NE İKİ YÜZLÜ ADAMMIŞ! GİZLİ BELGELERİN FOTOĞRAFINI DA ALMIŞ MI ACABA

BÜTÜN BELGELERİN FOTOKOPİLERİNİN ALINDIĞI ANLAŞILIYOR...

DÜŞMAN BUNLARI ELDE EDERSE BİZE DENİZ ÜZERİNDE YAŞAMAK İMKÂNI KALMAZ..

NİKOLS'UN TEHLİKEDE OLDUĞU BİLDİRİLİNCE DENİZ EJDERİ YOLA ÇIKMIŞTI...

BİRİNCİ BÖLGEYE GELDİK. ARABAYI BULURUZ

BAŞKA BİR DENİZ ALTIDAN TELSİZ ALIYORUM..

BİR GÜVENLİK SUBAYI İÇERİ GİRDİ...

NİKOLS TEHLİKEDE OLDUĞUNU BİLDİRİYOR TELSİZLE

ATLANTA, ÇABUK TROY'U BUL... BİRİNCİ BÖLGEYE GİDEN BİR SUBAYIMIZIN YARDIMINA KOŞSUN!...

ÖNCE NİKOLS'U KURTARMALIYIZ!..

İŞTE BURADA ÖLMÜŞE BENZİYOR

BELKİ DE ÖLMEMİŞTİR CONS, ÇABUK ÇEKMENLERİ FIRLAT! ARABAYI SIKIŞTIĞI YERDEN ÇEKELİM. ÇABUK OL...

ÇEKMENLER ARABAYA YAPIŞTI, ONU ÇEKMEYE BAŞLADI...

NİKOLS'U İÇERİ ALALIM...

NİKOLS HENÜZ YAŞIYORDU...

BİR ŞEY SÖYLEMEYE ÇALIŞIYOR

UÇAN... BALIK... LAR....

(Devamı var)